

قانون حمایت از مالکیت صنعتی

1403/4/2

شماره 18174/182

جناب آقای دکتر محمد مخبر
سرپرست محترم ریاست جمهوری
مطابق اصول یکصد و بیست و سوم (123) و یکصد و سی و یکم (131) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون حمایت از مالکیت صنعتی» مصوب 1403/3/1 مجلس شورای اسلامی به شرح پیوست ابلاغ می شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

1403/4/16

شماره 61354

قوه قضائیه

وزارت دادگستری

وزارت صنعت، معدن و تجارت

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس جمهور

به استناد اصل یکصد و سی و یکم و در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون حمایت از مالکیت صنعتی» که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ یکم خرداد ماه یکهزار و چهارصد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شده و در تاریخ 1403/3/23 به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره 18174/182 مورخ 1403/4/2 مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، جهت اجراء ابلاغ می گردد.

سرپرست ریاست جمهوری - محمد مخبر

قانون حمایت از مالکیت صنعتی

فصل اول - اختراعات

مبحث اول - کلیات

ماده 1- اختراع نتیجه فکر فرد یا افراد است که راه حل عملی جدیدی را برای حل مشکل فنی مشخص در زمینه صنعت ارائه می نماید. اختراع ممکن است به صورت فراورده یا فرایند باشد.

ماده 2- گواهینامه اختراع، سندی است که مرجع ثبت مالکیت صنعتی که در این قانون «مرجع ثبت» نامیده می شود، برای اختراع صادر می کند و نشان دهنده حقوق انحصاری مندرج در این قانون برای دارنده آن است.

ماده 3- بهره مندی از حقوق ناشی از اختراع مندرج در این قانون، منوط به ثبت آن نزد مرجع ثبت است.

ماده 4- موارد زیر از مصادیق اختراع موضوع این قانون نیست یا از حیطه حمایت از اختراع، خارج است:

1- کشفیات، نظریه های علمی، روشهای ریاضی و آثار هنری

2- کاربرد جدید از فراورده ها یا فرایندهای شناخته شده

3- طرحها، قواعد و روشهای انجام فعالیت های ذهنی و فعالیت های اجتماعی، کسب و کار و بازیها

4- روشهای پیشگیری، تشخیص، جراحی و درمان در بیماری های انسان و حیوان

تبصره - این بند شامل فراورده های مورد استفاده در روشهای مذکور که منطبق بر تعریف اختراع است، نمی شود.

5 - گیاهان و جانوران و ریزسازواره (میکروارگانیسم) ها و اجزای آنها آنچنان که در طبیعت یافت می شوند، ارقام گیاهی و جانوری و اجزای ژنی (ژنتیکی) آنها، مشتقات زیستی طبیعی و همچنین فرایندهای اساساً زیستی طبیعی

تبصره 1- ریزسازواره (میکروارگانیزم) های دست ورزی شده ژنی (ژنتیکی) و فرایندهای ریززیست محیطی (میکروبیولوژیک) تولید و تکثیر آن که به واسطه مداخله مستقیم انسان در ترکیب ژنی (ژنتیکی) به دست می آیند و خواصی دارند که در حالت عادی از گونه های طبیعی حاصل نمی شود و همچنین فرایندهای زیستی مبتنی بر طراحی و مداخله فنی و دارای شروط سه گانه اختراع از مصادیق این بند محسوب نمی شوند.

تبصره 2- «ارقام گیاهی دست ورزی شده» مطابق قانون ثبت ارقام گیاهی و کنترل و گواهی بذر و نهال مصوب 1382/4/29 و «منابع دامی دست ورزی شده» مطابق قانون نظام جامع دامپروری کشور مصوب 1388/5/7 به ثبت می رسند.

6 - اختراعی که بهره برداری از آن، خلاف موازین شرعی، نظم عمومی و یا اخلاق حسنه است.
7 - اختراعی که بهره برداری از آن با حفظ حیات یا سلامت انسان مغایرت دارد یا موجب آسیب جدی به محیط زیست یا کاهش تنوع زیستی می گردد.

مبحث دوم - حق تقاضای ثبت اختراع

ماده 5 - اشخاص زیر حق تقاضای ثبت اختراع را دارند:

1- مخترع (شخص پدیدآورنده اختراع) یا قائم مقام قانونی یا نماینده قانونی وی
2- شخصی که اختراع به سفارش او حاصل شده است یا قائم مقام قانونی یا نماینده وی، با رعایت حقوق مخترع

تبصره 1- اگر افرادی به صورت مشترک اختراعی را پدید آورده باشند، حق تقاضای ثبت اختراع و حقوق ناشی از گواهینامه ثبت اختراع به طور مشترک به آنان تعلق دارد.

تبصره 2- کارکنان مرجع ثبت، حق تقاضای ثبت اختراع برای خود یا به نمایندگی از دیگری را ندارند.

ماده 6 - چنانچه دو یا چند شخص در پدیدآوردن اختراعی واحد، مشارکت داشته و سهم آنها در این همکاری مشخص باشد، میزان مشارکت هر یک به تفکیک در گواهینامه اختراع قید می شود و حقوق حاصل از آن، به همان نسبت به ایشان تعلق می گیرد. در صورتی که کار هر یک از آنها جدا و متمایز نبوده یا میزان مشارکت آنها در ایجاد اختراع مشخص نباشد، نام همه آنها در گواهینامه اختراع ذکر می گردد و حقوق ناشی از گواهینامه، به طور مساوی به همه آنها تعلق می گیرد.

ماده 7- هر یک از مالکان مشترک اختراعی واحد، بدون نیاز به کسب رضایت مالکان دیگر می تواند سهم خود را انتقال داده یا به عنوان وثیقه یا هر نوع تضمین دیگر قرار دهد.

تبصره 1- در صورتی که یکی از شرکا بخواهد سهم خود از اختراع ثبت شده را به دیگری منتقل کند، باید پیشنهاد فروش خود را به شرکای دیگر اعلام نماید؛ در صورت وجود پیشنهاد خرید، با مبلغ برابر بین خریدار و یکی از شرکا اولویت خرید تا مدت پانزده روز با آن شریک است و در صورتی که قیمت پیشنهادی خریدار، بالاتر از قیمت پیشنهادی شرکا باشد، اولویت خرید با میزان قیمت پیشنهادی خریدار تا مدت پنج روز با شرکای دیگر است.

تبصره 2- هر یک از مالکان مشترک به تنهایی، یا همه آنها به اتفاق می توانند در مورد نقض حقوق موضوع این قانون، به مرجع صالح قضائی مراجعه کنند.

تبصره 3- در صورت مخالفت برخی از شرکا با بهره برداری از اختراع، شریک یا شرکای دیگر می توانند الزام شرکای ممتنع را از مرجع صالح قضائی تقاضا نمایند و با پرداخت مابه ازای عادلانه سهم آنها از منافع ناشی از بهره برداری، از اختراع استفاده نمایند.

ماده 8 - هرگاه دو یا چند شخص، مستقل از یکدیگر اختراع واحدی پدید آورده باشند، شخصی که اظهارنامه خود را زودتر تسلیم کرده باشد، حق ثبت اختراع را دارد. همچنین اگر دو یا چند شخص، مدعی حق تقدم موضوع ماده (10) این قانون باشند، هرکدام که بتواند ثابت کند اظهارنامه اش را مطابق مقررات مربوط زودتر از دیگران تسلیم کرده است مشروط بر اینکه آن اظهارنامه، استرداد یا رد نشده باشد، حق ثبت اختراع را دارد.

ماده 9- در صورتی که اختراع، ناشی از استخدام یا قرارداد باشد، حقوق مادی ناشی از اختراع متعلق به کارفرما است، مگر آنکه به صورت دیگری توافق شده باشد. به منظور صدور گواهینامه اختراع، تقاضای ثبت باید نام مخترع را به مرجع ثبت اعلام کند.

تبصره - چنانچه اختراع در چهارچوب موضوع فعالیت قراردادی مخترع نباشد یا در مورد اختراع ناشی از اجرای قرارداد، تعیین تکلیف نشده باشد، حقوق مادی ناشی از اختراع، متعلق به پیمانکار یا مستخدم است، مگر آنکه اختراع با استفاده از دانش، اطلاعات، فناوری و یا ابزار و تجهیزات متعلق به کارفرما صورت گرفته باشد که در این صورت، حق ثبت اختراع و حقوق ناشی از گواهینامه آن متعلق به مخترع است و کارفرما نیز حق بهره برداری غیرانحصاری از اختراع را دارد.

ماده 10- چنانچه شخصی بر اساس «قانون اجازه الحاق دولت ایران به اتحادیه عمومی بین المللی معروف به پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی و تجارتي و کشاورزی» مصوب 1337/12/10 برای ثبت اختراع،

اظهارنامه ای را به مرجع ثبت یکی از کشورهای که در زمان تسلیم اظهارنامه، عضو معاهده (کنوانسیون) بوده است تسلیم کند، با رعایت مفاد این قانون و معاهده (کنوانسیون) مذکور که از این پس در این قانون «معاهده (کنوانسیون) پاریس» نامیده می شود، به مدت دوازده ماه از تاریخ تسلیم این اظهارنامه بر اشخاص دیگر حق تقدم دارد.

تبصره - در صورتی که متقاضی ثبت اختراع، مدعی دو یا چند اظهارنامه پیشین باشد، تاریخ شروع حق تقدم از زمان تقدیم اولین اظهارنامه محاسبه می گردد.

مبحث سوم - شرایط اختراع

ماده 11- اختراعی قابل ثبت است که دارای شرایط شکلی و ماهوی مندرج در این قانون باشد. چنانچه مرجع ثبت، این شرایط را مطابق مواد مذکور در این مبحث از قانون احراز کند، اختراع را ثبت می نماید؛ در غیر این صورت، اظهارنامه را رد و مراتب را با ذکر دلایل رد به صورت کتبی به متقاضی ابلاغ می کند.

ماده 12- شرایط اختراع عبارت است از:

- 1- جدید بودن: بدین معنا که اختراع در فن یا صنعت پیشین، وجود نداشته باشد.
 - 2- دارا بودن گام ابتکاری: بدین معنا که اختراع برای دارنده مهارت متعارف در فن یا صنعت مربوط، معلوم و آشکار نباشد.
 - 3- دارا بودن کاربرد صنعتی: بدین معنا که اختراع در رشته ای از صنعت، قابل ساخت یا استفاده باشد.
- تبصره 1-** مراد از صنعت، مفهوم عام آن است و شامل مواردی نظیر صنایع دستی، کشاورزی، ماهیگیری و خدمات نیز می شود.

تبصره 2- فن یا صنعت پیشین، یعنی هر آنچه قبل از تاریخ تقاضای ثبت یا در موارد مقتضی، قبل از تاریخ حق تقدم ناشی از اظهارنامه ثبت اختراع، در هر نقطه از جهان از طریق انتشار شفاهی، کتبی، استفاده عملی یا از هر طریق دیگر برای عموم، افشاء شده باشد.

تبصره 3- چنانچه افشای اختراع ادعایی ظرف شش ماه قبل از تاریخ تقاضا یا در موارد مقتضی، قبل از تاریخ حق تقدم صورت گرفته باشد، مانع ثبت توسط مخترع یا نماینده وی نیست.

تبصره 4- مناط تشخیص گام ابتکاری، تاریخ تسلیم اظهارنامه یا در موارد مقتضی، تاریخ آغاز حق تقدم خواهد بود.

ماده 13- ثبت اختراع مطابق این قانون، مستلزم تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت است.

ماده 14- اظهارنامه ثبت اختراع باید بر اساس برگه مخصوصی که مطابق آیین نامه اجرائی این قانون تهیه می گردد، تکمیل شده و شامل موارد زیر باشد:

- 1- اطلاعات هویتی مخترع
 - 2- اطلاعات هویتی مالک (دارنده حقوق مادی اعم از سفارش دهنده اختراع یا شخصی که حقوق مادی اختراع به وی منتقل شده است).
 - 3- توصیف اختراع
 - 4- خلاصه ای از توصیف اختراع
 - 5 - ادعا یا ادعاهای اختراع
 - 6 - نقشه یا نقشه ها (در صورت وجود)
 - 7- تعیین طبقه اختراع بر اساس طبقه بندی بین المللی اختراعات
- تبصره -** تکمیل این بند اختیاری است.
- 8 - تعیین پیوست ها

تبصره - هویت در این قانون برای اتباع ایرانی نام، نام خانوادگی و شماره ملی شخص حقیقی و نام و نوع و شناسه انحصاری شخص حقوقی و برای اتباع خارجی نام، نام خانوادگی و نشانی برای اشخاص حقیقی و نام و نشانی برای اشخاص حقوقی است.

ماده 15- مدارک زیر باید به اظهارنامه پیوست شود:

- 1- مدرک هویت مالک و مخترع
 - 2- درخواست کتبی مبنی بر عدم ذکر نام مخترع، در صورتی که او بخواهد نامش در گواهینامه اختراع درج نشود.
 - 3- مدرک مربوط به حق تقدم که باید هم زمان با تسلیم اظهارنامه یا حداکثر ظرف یک ماه پس از آن تاریخ، تسلیم شود (در صورت درخواست حق تقدم).
 - 4- رسید پرداخت هزینه های قانونی
 - 5 - مدرک نمایندگی، در صورتی که نماینده اظهارنامه را تسلیم نماید.
- تبصره -** در خصوص منابع زیستی متعلق به سایر کشورها، در صورت رفتار متقابل، مجوز دسترسی از متقاضی درخواست می شود.

ماده 16- در صورتی که اختراع مربوط به حوزه زیست فناوری و منابع ژن شناختی (ژنتیک) باشد، متقاضی (اعم از مالک و مخترع) مکلف است علاوه بر موارد مندرج در مواد (14) و (15) این قانون، اطلاعات و اسناد زیر را به ضمیمه اظهارنامه خود به مرجع ثبت تسلیم نماید:

- 1- اعلام مبدأ جغرافیایی منبع زیستی طبیعی مورد استفاده برای انجام اختراع و نحوه دسترسی به منابع
 - 2- اعلام محل نگهداری و نحوه دسترسی در خصوص منابع زیستی فاقد مبدأ جغرافیایی
 - 3- گواهی تودیع نمونه ژنی (ژنتیکی) یا زیستی به مراکز نگهداری ذخایر ژنی (ژنتیکی) و زیستی در صورت عدم امکان توصیف آن، بنا به تشخیص مرجع ثبت
- تبصره -** مراکز ذی صلاح برای تودیع و صدور گواهی و شناسه تودیع برای مواد زیستی و ژنی (ژنتیکی) توسط مرجع ثبت اعلام می شود.

ماده 17- توصیف اختراع باید صریح و مشتمل بر نکاتی باشد که شرایط ماهوی اختراع را در مورد ادعاهای متقاضی به طور منجز تبیین کند، به نحوی که به طور کامل و مؤثر اختراع را افشاء نماید و به گونه ای باشد که برای شخص دارای مهارت متعارف در فن مربوط، واضح و قابل پیاده سازی باشد و از نظر مخترع، بهترین روش اجرایی را برای اختراع ارائه کند. خلاصه توصیف فقط به منظور ارائه اطلاعات فنی است و نمی توان برای تعیین محدوده حمایت به آن استناد کرد.

ماده 18- ادعا یا ادعاها باید گستره حمایت از اختراع را به شکل گویا، موجز و کامل، تعیین کرده و از چهارچوب توصیف فراتر نرود.

تبصره - هر یک از ادعاهای یک اختراع مبنای ارزیابی در مرجع ثبت و رسیدگی به دعاوی نقض در مرجع صالح قضائی خواهد بود.

ماده 19- چنانچه در اظهارنامه به نقشه هایی استناد شود که به آن ضمیمه نشده است، مرجع ثبت به متقاضی ابلاغ می کند که نقشه ها را ظرف یک ماه تسلیم نماید. در صورت تحویل نقشه ها توسط متقاضی، مرجع مذکور تاریخ تقاضا را تاریخ دریافت نقشه ها محسوب می کند؛ در غیر این صورت، تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه قید می نماید و استناد به نقشه ها قابل پذیرش نیست.

ماده 20- متقاضی می تواند تا قبل از تصمیم مرجع ثبت مبنی بر تأیید یا رد اظهارنامه، با پرداخت هزینه مربوط، اصلاحاتی را در ادعا یا ادعاها انجام دهد، مشروط بر آنکه از حدود توصیف اظهارنامه نخست تجاوز نکند.

ماده 21- متقاضی حق تقدم باید به صورت مکتوب همراه با اظهارنامه خود، حق تقدمی را که در نتیجه تسلیم یک یا چند اظهارنامه ملی، منطقه ای یا بین المللی به یکی از کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون) پاریس به دست آورده است، درخواست کند. همچنین متقاضی باید ظرف یک ماه، تصویر یا رونوشت اظهارنامه ای را ارائه دهد که مرجع ثبت اظهارنامه، مبنای حق تقدم آن را گواهی کرده باشد. با پذیرش درخواست حق تقدم، حمایت های مذکور در معاهده (کنوانسیون) پاریس شامل آن می شود. در صورت عدم رعایت شرایط مندرج در این ماده و دیگر مقررات مربوط، درخواست مذکور فاقد اعتبار است.

ماده 22- چنانچه متقاضی ثبت، قبل از تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت، اظهارنامه اختراعی را در خارج از کشور تسلیم نموده که عین و یا ماهیت آن مربوط به همان اختراعی باشد که در اظهارنامه تقدیمی به مرجع ثبت تسلیم کرده است، باید علاوه بر شماره و تاریخ آن اظهارنامه، مدارک زیر را به عنوان پیوست، به آن مرجع تسلیم کند:

1- تصویر هرگونه تصمیم، نامه یا اخطاریه ای که متقاضی در رابطه با نتایج بررسی های انجام شده در مورد اظهارنامه های تسلیم شده در خارج از کشور دریافت کرده است.

2- تصویر گواهینامه اختراعی که بر اساس اظهارنامه های تسلیم شده در خارج از کشور ثبت شده است (در صورت وجود).

3- تصویر هرگونه تصمیم نهائی مبنی بر رد اظهارنامه یا رد ثبت اختراع ادعا شده در اظهارنامه های تسلیم شده در خارج از کشور

4- تصویر هرگونه تصمیم نهائی مبنی بر بی اعتباری گواهینامه اختراع صادر شده بر اساس اظهارنامه های تسلیم شده در خارج از کشور

تبصره - متقاضی مذکور در صورتی می تواند اختراع مزبور را در ایران ثبت کند که بیش از دوازده ماه از تسلیم اولین اظهارنامه وی در خارج از کشور نگذشته باشد.

ماده 23- مرجع ثبت پس از پذیرش اظهارنامه، آن را از لحاظ مطابقت با شرایط راجع به محتویات اظهارنامه و اسناد و مدارک مربوط ارزیابی می کند. چنانچه اظهارنامه یا پیوست های آن مطابق مواد (15) و (22) این قانون تنظیم و تسلیم نشده باشد، جهت اصلاح و تکمیل آن یک ماه مهلت داده می شود مشروط به اینکه اظهارنامه در زمان دریافت، حاوی امور زیر باشد:

1- درخواست صریح یا ضمنی ثبت اختراع

2- خلاصه توصیف اختراع

3- مشخصاتی که شناخت هویت متقاضی یا نماینده قانونی وی و تماس با آنها را ممکن سازد. چنانچه اظهارنامه ای فاقد شرایط مقرر در بندهای مذکور باشد و یا ظرف مهلت یک ماه رد شود، مرجع ثبت مکلف است حسب مورد مراتب رد یا رفع نقص را به نحو مستدل و مستند، به صورت کتبی به متقاضی یا نماینده قانونی وی ابلاغ کند. متقاضی می تواند ظرف یک ماه پس از تاریخ ابلاغ، به تصمیم رفع نقص یا رد اظهارنامه اعتراض کند. اعتراض باید به صورت کتبی در دو نسخه تنظیم و همراه با دلایل و مستندات و رسید مربوط به پرداخت هزینه رسیدگی، به مرجع ثبت تسلیم شود.

مرجع ثبت یک نسخه از اعتراض نامه را به «هیأت رسیدگی به اختلافات ثبت مالکیت صنعتی» ارجاع و نسخه دوم آن را پس از ثبت، با قید تاریخ و شماره وصول، به معترض یا نماینده قانونی وی مسترد می نماید. هیأت رسیدگی به اختلافات ثبت مالکیت صنعتی، با حضور نماینده رئیس مرجع ثبت (به عنوان رئیس هیأت) و دو کارشناس با تخصص مرتبط با موضوع ضمن دعوت از معترض تشکیل می شود و با اکثریت آراء، تصمیم گیری می کند. کارشناس رسیدگی کننده به پرونده، بدون داشتن حق رأی در جلسات شرکت می کند. اعضای هیأت مذکور باید دارای شرط وثاقت و امانت بوده و توسط رئیس مرجع ثبت انتخاب شوند.

رئیس هیأت حداقل ده روز قبل از تشکیل جلسه، تاریخ، زمان و مکان تشکیل جلسه را حسب مورد به متقاضی ثبت یا به طرفین اختلاف یا به نماینده قانونی آنان ابلاغ می کند. این اشخاص می توانند در جلسه حضور پیدا کنند و دفاعیات خود را مطرح نمایند. هیأت پس از اعلام ختم رسیدگی ظرف حداکثر یک هفته تصمیم نهائی خود را به صورت مستند و مستدل اعلام می نماید.

تبصره 1- تصمیم های نهائی هیأت رسیدگی به اختلافات ثبت مالکیت صنعتی ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ، در مرجع صالح قضائی قابل اعتراض است.

تبصره 2- کارشناس رسیدگی کننده به موضوع نمی تواند در مورد همان موضوع به عنوان عضو هیأت انتخاب شود.

تبصره 3- در صورت رد اعتراض در هیأت، هزینه رسیدگی به اعتراض، قابل استرداد نیست.

تبصره 4- هیأت رسیدگی به اختلافات ثبت مالکیت صنعتی، به تشخیص رئیس مرجع ثبت می تواند به تعداد متعدد، شعبه و عضو علی البدل داشته باشد.

تبصره 5 - در صورت درخواست تمدید مهلت رفع نقص، مرجع ثبت پس از بررسی اوضاع و احوال، در این زمینه تصمیم مقتضی اتخاذ می نماید. درخواست تمدید مهلت، صرفاً برای یک بار و حداکثر به مدت سی روز ممکن است.

ماده 24- اظهارنامه فقط باید به یک اختراع یا گروهی از اختراعات مرتبط با هم که یک اختراع کلی را تشکیل می دهند، مربوط باشد. متقاضی می تواند تا زمانی که اظهارنامه وی مورد موافقت قرار نگرفته است، اظهارنامه اصلی اختراع کلی را به دو یا چند اظهارنامه تقسیم کند. اظهارنامه های تقسیمی باید واجد الزامات اظهارنامه اصلی، از جمله تاریخ تقاضای اولیه و در موارد مقتضی، حق تقدم آن باشد.

مرجع ثبت مکلف است پس از بررسی شکلی و قبل از بررسی ماهوی اختراع، واحد بودن اختراع را بررسی کند و در صورت تشخیص واحد نبودن اختراع، موضوع را به همراه دلایل، به طور کتبی به متقاضی ابلاغ نماید که اظهارنامه خود را به یک اختراع محدود کند. متقاضی می تواند دلایل و توضیحات خود را در اعتراض به نظر مرجع ثبت ظرف یک ماه اعلام نماید. چنانچه مرجع ثبت مربوط نظر متقاضی را وارد نداند، یکی از اختراعات مطرح شده در اظهارنامه را بر اساس دسته ادعاهای مجزای موضوع تبصره (2) این ماده به انتخاب متقاضی بررسی می کند. در صورتی که متقاضی در مهلت مذکور پاسخ نداده یا انتخاب خود را بیان ننماید، تنها اختراع نخست مورد بررسی قرار می گیرد. متقاضی می تواند سایر اختراع یا اختراعات مشتق شده از اظهارنامه اولیه را در قالب اظهارنامه های جدید با تاریخ حق تقدم اختراع اولیه به مرجع ثبت تسلیم نماید، مشروط بر اینکه در اظهارنامه جدید همان متن توصیف نامه اولیه را ذکر کند. در اظهارنامه جدید امکان حذف نام مخترعانی که در این بخش از اختراع نقش نداشته اند، وجود دارد.

تبصره 1- ذکر نشدن ارتباط اجزاء در اختراع کلی، موجب بی اعتباری گواهینامه مربوط نمی شود.

تبصره 2- به منظور سهولت در تشخیص وحدت اختراع از سوی مرجع ثبت، متقاضی مکلف است، ادعاهای خود را به ترتیب و منظم، دسته بندی و از یکدیگر مجزا نماید. چنانچه اظهارنامه، توأمان حاوی ادعاهایی در خصوص فرایند و فراورده باشد، ادعاهای فرایند و فراورده نیز باید از یکدیگر تفکیک و دسته بندی شود، به نحوی که هیچ وابستگی بین این دسته از ادعاها وجود نداشته باشد. این حکم در مورد ادعاهای مربوط به فرایند تولید آن محصول و فرایند استفاده از آن نیز جاری است. شیوه دسته بندی ادعاها و نحوه مرتب کردن آن در آیین نامه اجرائی این قانون مشخص می شود.

ماده 25- متقاضی ثبت اختراع می تواند تا قبل از صدور گواهینامه اختراع، اظهارنامه خود را مسترد نماید. چنانچه متقاضیان اظهارنامه متعدد باشند، تقاضای استرداد باید با موافقت همه آنان باشد. چنانچه حقوق

اظهارنامه به شخص ثالث واگذار شده باشد، استرداد اظهارنامه امکان پذیر نیست. ذی نفع می تواند اعتراض خود نسبت به استرداد را در هیأت موضوع ماده (23) این قانون طرح نماید.

تبصره 1- در صورت استرداد یا رد اظهارنامه یا اعراض از آن، هزینه های پرداخت شده مسترد نمی گردد.

تبصره 2- چنانچه اظهارنامه مستردشده، مبنای اظهارنامه های تقسیم شده دیگری قرار گرفته باشد، استرداد تأثیری در اظهارنامه های بعدی نخواهد داشت، مشروط بر اینکه اظهارنامه های تقسیمی قبل از تاریخ استرداد، به مرجع ثبت ارائه شده باشد.

ماده 26- در صورت وجود شرایط شکلی و واحد بودن اختراع، مرجع ثبت، شرایط ماهوی اظهارنامه و پیوست های آن و رعایت ماده (18) این قانون را ظرف یک سال از تاریخ تسلیم مورد بررسی قرار می دهد و نتیجه این بررسی را به متقاضی ابلاغ می کند. متقاضی می تواند ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ، دلایل خود را نسبت به گزارش کارشناسی، به مرجع ثبت ارائه کند یا اینکه ظرف همان مدت، تغییراتی را در چهارچوب اظهارات یا ایرادهای ارزیاب در ادعا یا ادعاها انجام دهد، مشروط بر اینکه در نتیجه این تغییرات، ادعا یا ادعاهای اصلاحی، از حدود توصیف اظهارنامه نخست فراتر نرود. مرجع ثبت، نظر نهائی خود را مبنی بر پذیرش یا عدم پذیرش اظهارنامه مورد تقاضا که کارشناسان ذی ربط با در نظرگرفتن دلایل و پاسخ متقاضی و دلایل ذی نفعان (در صورت ارائه) تدوین نموده اند، ظرف یک ماه به متقاضی ابلاغ می کند. در صورت رد تقاضای ثبت، متقاضی می تواند با رعایت مفاد ماده (23) این قانون، به این تصمیم اعتراض کند.

تبصره 1- در صورت ضرورت به تشخیص مرجع ثبت، مهلت یکساله مذکور در این ماده، حداکثر تا شش ماه دیگر قابل افزایش است.

تبصره 2- چنانچه ظرف مهلت مذکور در این ماده، مرجع ثبت پاسخ بررسی ماهوی را مشخص نکند، موضوع به درخواست متقاضی قابل رسیدگی در هیأت موضوع ماده (23) این قانون است.

تبصره 3- در صورت درخواست تمدید مهلت رفع نقص، مرجع ثبت پس از بررسی اوضاع و احوال، در این زمینه تصمیم مقتضی اتخاذ می نماید. درخواست تمدید مهلت، صرفاً برای یک بار و حداکثر به مدت سی روز ممکن است.

ماده 27- مرجع ثبت، اظهارنامه و پیوست های مربوط به آن را پس از گذشت هجده ماه از تاریخ ثبت اظهارنامه یا در صورت مقتضی از تاریخ حق تقدم، برای عموم منتشر می کند. چنانچه بررسی و تأیید اظهارنامه قبل از مهلت مذکور تمام شود، متقاضی می تواند با پرداخت هزینه مربوط به صورت مکتوب از مرجع مذکور تقاضا کند اظهارنامه و پیوست های مربوط به آن را قبل از مهلت هجده ماهه منتشر کند.

تبصره - مرجع ثبت مکلف است اظهارنامه هایی که به هر دلیل رد شده اند را نیز برای عموم منتشر و امکان دسترسی عمومی به سامانه برخط یا جوبیشگر (موتور جستجوی) اظهارنامه های رد شده را ایجاد کند.

ماده 28- هر شخصی که نسبت به تقاضای ثبت اختراع و پذیرش اظهارنامه اعتراض داشته باشد، باید آن را به صورت کتبی، در دو نسخه به مرجع ثبت تسلیم نماید. نسخه دوم اعتراض نامه پس از ثبت، با قید تاریخ و شماره وصول، به معترض مسترد می گردد. اعتراض نامه باید همراه با دلایل و مستندات و رسید مربوط به پرداخت هزینه رسیدگی به اعتراض تسلیم شود. چنانچه مرجع ثبت پس از بررسی اعتراض نامه و مدارک مورد استناد، آن را ناقص تشخیص دهد، موارد را به صورت مکتوب به معترض اطلاع می دهد و از او می خواهد که ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ، نسبت به رفع نقص اقدام کند؛ در غیر این صورت، اعتراض نامه بی اعتبار محسوب می شود.

ماده 29- پس از انتشار متن نهائی اختراع، هر شخصی که نسبت به پذیرش اظهارنامه اعتراض داشته باشد، می تواند ظرف نه ماه اعتراض خود را به مرجع ثبت تسلیم کند. مرجع ثبت، اعتراض واصل شده را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیأت موضوع ماده (23) این قانون ارسال می کند. در صورت سپری شدن مهلت نه ماهه، شخص معترض به اختراع ثبت شده و گواهینامه صادرشده، می تواند اعتراض خود را در مرجع صالح قضائی مطرح کند.

ماده 30- هرگاه شخصی با داشتن ادعای حق مالکیت، نسبت به اختراعی که قبلاً به نام او ثبت نشده و شخص دیگری اظهارنامه ثبت آن را به مرجع ثبت تسلیم نموده است اعتراض کند، باید هم زمان با اعتراض، برای خود تقاضای ثبت اختراع کند و هزینه ثبت اظهارنامه و سایر هزینه های مربوط به آن را تأدیه نماید. مرجع ثبت موظف است ظرف ده روز از تاریخ وصول اعتراض نامه، نسخه ای از آن را به انضمام رونوشت مدارک و دلایل استنادی، به متقاضی ثبت ابلاغ کند.

متقاضی مکلف است ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ، پاسخ مکتوب خود به اعتراض وارد شده را به مرجع ثبت تسلیم نماید. چنانچه متقاضی نسبت به اعتراض سکوت کند یا به صورت مکتوب آن را بپذیرد، درخواست او برای ثبت اختراع، مستردشده محسوب می شود و مرجع ثبت مراتب را به معترض ابلاغ می کند تا از طریق اظهارنامه ای که همزمان با اعتراض تسلیم کرده است، نسبت به ثبت آن اقدام کند.

در صورتی که متقاضی، اعتراض را وارد نداند، مرجع ثبت مراتب را ظرف ده روز به معترض ابلاغ می کند و وی از تاریخ ابلاغ می تواند ظرف بیست روز اعتراض خود را به هیأت موضوع ماده (23) این قانون تسلیم کند و رسید آن را به مرجع ثبت تحویل دهد. در این صورت رسیدگی به اظهارنامه ثبت اختراع تا تعیین تکلیف نهائی پرونده اعتراض متوقف می ماند و در صورت عدم تسلیم رسید اعتراض، روند رسیدگی به اظهارنامه اولیه ادامه می یابد.

هیأت مذکور مکلف است حداکثر ظرف سه ماه به اعتراض، رسیدگی و رأی مقتضی صادر نماید. مدت مذکور حداکثر به مدت سه ماه فقط برای یکبار قابل تمدید است.

ماده 31- در مواردی که معترض با ادعای داشتن حقوق دیگری غیر از حق مالکیت، نسبت به اختراعی که اظهارنامه ثبت آن به مرجع ثبت تسلیم شده و هنوز در ایران به ثبت نرسیده است اعتراض داشته باشد نیز حکم ماده (30) این قانون مجری است، مگر اینکه اختراع قانوناً قابل ثبت نباشد که در این صورت لازم نیست که اظهارنامه ثبت اختراع به مرجع ثبت تسلیم شود.

ماده 32- پس از گذشت مهلت مقرر در مواد (27) و (28) این قانون و پذیرش نهائی اظهارنامه، مرجع ثبت، اختراع را ثبت نموده و پس از دریافت هزینه مربوط، گواهینامه ثبت اختراع را صادر و به متقاضی تسلیم می کند.

تبصره - مهلت پرداخت هزینه موضوع این ماده، حداکثر یک ماه پس از اعلام پذیرش نهائی اظهارنامه به متقاضی است و تا شش ماه با پرداخت جریمه ای معادل نصف حق الثبت قابل تمدید است. در صورت عدم پرداخت هزینه مربوط در این مهلت، اظهارنامه بی اعتبار محسوب می شود.

مبحث چهارم - حقوق ناشی از اختراع و مدت اعتبار آن

بند اول - جنبه های مادی حقوق ناشی از اختراع

ماده 33- جنبه های مادی حقوق ناشی از اختراع یا حق بهره برداری انحصاری از آن، متعلق به دارنده گواهینامه اختراع (مالک اختراع) است.

ماده 34- مدت اعتبار گواهینامه اختراع، مشروط به رعایت ماده (65) این قانون، بیست سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه است.

ماده 35- بهره برداری از اختراع ثبت شده در ایران، از سوی اشخاصی غیر از مالک اختراع، مشروط به موافقت مالک آن یا نماینده یا قائم مقام وی است. مالک اختراع ثبت شده یا نماینده یا قائم مقام او می تواند با رعایت مواد (38) و (58) این قانون علیه هر شخصی که بدون اجازه وی یا نماینده یا قائم مقام او، مبادرت به انجام یکی از اعمال مندرج در مواد (36) و (37) این قانون نموده و مرتکب نقض حقوق وی شده است، حسب مورد، دعوا یا شکایت خود را در مرجع صالح قضائی اقامه کند.

ماده 36- در صورتی که اختراع به صورت فراورده باشد، حقوق مادی ناشی از گواهینامه اختراع و بهره برداری انحصاری از آن عبارت است از:

1- ساخت

2- واردات

3- عرضه برای فروش

4- فروش و استفاده از فراورده

5 - ذخیره به قصد فروش یا عرضه برای فروش یا استفاده از فراورده

تبصره - بهره برداری های مندرج در این ماده شامل ریزسازواره (میکروارگانیزم) های دست ورزی شده موضوع گواهینامه اختراع که با قصد تجاری سازی از طریق تکثیر یا تولیدمثل به دست آمده و واجد همان ویژگی های مورد ادعا در گواهینامه هستند نیز می شود.

ماده 37- در صورتی که اختراع به صورت فرایند باشد، حقوق مادی ناشی از گواهینامه اختراع عبارت است از:

1- استفاده از فرایند

2- موارد مندرج در ماده (36) این قانون در خصوص فراورده هایی که به طور مستقیم از طریق فرایند به دست می آید بجز ارقام گیاهی یا دامی

تبصره - در خصوص فرایندهای زیستی موضوع گواهینامه اختراع که موجب تکثیر ریزسازواره (میکروارگانیزم) دست ورزی شده مورد ادعا می شود، فراورده هایی که به طور مستقیم از ریزسازواره (میکروارگانیزم) دست ورزی شده تکثیرشده به دست می آید، نیز مشمول این ماده است.

ماده 38- حقوق مادی ناشی از اختراع ثبت شده و بهره برداری از آن، شامل موارد زیر نمی شود:

1- فروش مجدد فراورده هایی که توسط مالک اختراع یا با توافق او در بازار عرضه می شود.

2- واردات فراورده هایی که توسط مالک یا با توافق او در بازار عرضه شده است.

تبصره - مفاد بند های (1) و (2) این ماده شامل فروش مجدد فراورده هایی که حاوی منبع ژنی (ژنتیکی) قابل تکثیر هستند و توسط مالک اختراع یا با توافق او در بازار ارائه شده اند نیز می شود، مشروط بر آنکه

ماده ژنی (ژنتیکی) به دست آمده به طور متوالی برای تکثیر یا رویش مجدد بکار گرفته نشود.

3- استفاده از وسایل موضوع اختراع در هواپیماها، وسائط نقلیه زمینی یا کشتی های سایر کشورها که به طور موقت یا به طور تصادفی وارد حریم هوایی، مرزهای زمینی یا آبهای کشور می شوند.

4- بهره برداری از اختراع که با هدف استفاده در تحقیقات علمی یا آزمایشی یا با اهداف آموزشی و پژوهشی انجام می شود.

5- بهره برداری توسط هر شخصی که به صورت غیرمقابلانه قبل از تقاضای ثبت اختراع یا در مواقعی که حق تقدم تقاضا شده است، قبل از تاریخ تقاضای حق تقدم همان اختراع، از اختراع استفاده می کرده یا اقدامات جدی و مؤثری جهت آماده شدن برای استفاده از آن در ایران به عمل آورده است، مشروط بر آنکه آن شخص اثبات نماید دانش اختراع را از طریق افشای اطلاعات در موعد مهلت ارفاقی مخترع که در آن اظهارنامه تسلیم شده است و یا در نتیجه نقض تعهدات خود نسبت به مالک اختراع یا نماینده وی به دست نیاورده است. حقوق استفاده کننده قبلی تنها به همراه شرکت یا کسب و کار یا به همراه بخشی که در آن از اختراع استفاده می شده یا مقدمات استفاده از آن فراهم گردیده، قابل انتقال یا واگذاری است.

6- استفاده شخصی از اختراع بدون مقاصد تجاری

7- اقدام مقدماتی برای استفاده تجاری از اختراع دارویی

8- ساخت داروهای ترکیبی تک نسخه ای

9- تغییر شیوه کاربرد داروی ثبت شده بدون تغییر در ماهیت

ماده 39- موارد صدور پروانه بهره برداری اجباری به شرح زیر است:

1- اقتضای مصالح ملی و منافع عمومی: در مواردی که با نظر بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط، مصالح ملی و منافع عمومی (مانند امنیت ملی، تغذیه، بهداشت یا توسعه سایر بخش های اقتصاد کشور) اقتضاء کند که دستگاه اجرایی یا اشخاص ثالث معین از اختراع بهره برداری کنند.

2- اتخاذ رویه های ضدرقابتی: در صورتی که بهره برداری مالک اختراع یا اشخاص مجاز از طرف او، مغایر با رقابت آزاد باشد و بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط، بهره برداری از اختراع را رافع مشکل تشخیص دهد.

3- کوتاهی بهره برداری اختراع در ایران: هنگامی که سه سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع یا دو سال از تاریخ صدور گواهینامه اختراع گذشته و مخترع، بدون عذر موجه در ایران از آن بهره برداری نکرده یا به میزان کافی عرضه نکرده باشد. در محاسبه مهلت حمایت، مهلتی که طولانی تر است باید منظور گردد.

4- وجود اختراعات وابسته: در مواردی که اختراع مؤخر که متضمن پیشرفت مهم فنی است و اهمیت اقتصادی قابل توجهی دارد بدون استفاده از یک اختراع مقدم، قابل بهره برداری نباشد.

ماده 40- برای تشخیص هریک از موارد مندرج در بندهای (1) تا (3) ماده (39) این قانون، موضوع در هیأتی مرکب از رئیس مرجع ثبت، بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذی ربط (یا نمایندگان هریک از آنها) و یکی از قضات متخصص در این امر با انتخاب رئیس قوه قضائیه، مطرح می شود. در صورت موافقت آن هیأت، دستگاه اجرایی یا اشخاص معین، بدون نیاز به موافقت مالک اختراع، از آن بهره برداری می کنند. به منظور انجام تمام وظایف اداری هیأت موضوع این ماده، دبیرخانه ای تحت ریاست رئیس مرجع ثبت در آن مرجع تشکیل می شود.

تبصره 1- تصمیم های هیأت لازم الاجرا بوده و طرف بیست روز قابل اعتراض در مرجع صالح قضائی می باشد.

تبصره 2- پروانه بهره برداری اجباری اختراعات دفاعی را که سازمان های دفاعی تقاضا کرده اند، توسط هیأتی به ریاست رئیس ستاد کل نیروهای مسلح یا نماینده وی و با عضویت نماینده وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و رئیس سازمان دفاعی متقاضی صادر می شود. تصمیمات این هیأت، قابل اعتراض است. به این اعتراض در شعبه ویژه دیوان عدالت اداری که توسط رئیس قوه قضائیه تعیین می شود با دعوت از نماینده رئیس ستاد کل نیروهای مسلح رسیدگی می شود. در مواردی که در این قانون اتخاذ تصمیم به هیأت موضوع این ماده واگذار شده است، درخصوص اختراعات دفاعی هیأت موضوع این ماده در اتخاذ تصمیم می نماید و در مواردی که در این قانون نظر قاضی عضو هیأت موضوع این ماده در اتخاذ تصمیم مؤثر است، درخصوص اختراعات دفاعی نظر رئیس ستاد کل نیروهای مسلح (یا نماینده وی در هیأت) مؤثر خواهد بود.

ماده 41- متقاضی پروانه بهره برداری اجباری باید توانایی های لازم برای بهره برداری از اختراع را داشته باشد. درخواست صدور پروانه بهره برداری اجباری به دبیرخانه موضوع ماده (40) این قانون تسلیم می شود و باید شامل موارد زیر باشد:

1- نظرات و دلایل متقاضی مبنی بر اقتضای مصالح ملی و منافع عمومی یا وجود رویه ضدرقابتی و یا کوتاهی در بکار بردن اختراع در ایران

2- دلایل و مدارکی که به موجب آن ثابت شود دستگاه اجرایی یا سایر اشخاص متقاضی، از مالک اختراع، درخواست بهره برداری نموده، ولی نتوانسته اند اجازه بهره برداری را در شرایط و مدت زمان متعارف

تحصیل نمایند.

3- دلایل و مدارک مثبت در راستای توانایی استفاده متقاضی پروانه بهره برداری اجباری از اختراع **تبصره -** درخواست هایی که از سوی دستگاههای اجرایی ارائه می شود، باید به امضای بالاترین مقام آن دستگاه رسیده باشد.

ماده 42- دبیرخانه پس از دریافت درخواست پروانه بهره برداری اجباری، حداکثر ظرف ده روز موضوع را به مالک اختراع ابلاغ می کند. مالک اختراع می تواند حداکثر ظرف سی روز نظرات و دلایل خود را به صورت مکتوب به دبیرخانه تحویل دهد. این نظرات و دلایل در دبیرخانه به ثبت رسیده و برای تصمیم گیری به هیأت موضوع ماده (40) این قانون تسلیم می شود.

ماده 43- دبیرخانه هیأت موضوع ماده (40) این قانون، حداقل ده روز پیش از تشکیل جلسه هیأت، زمان آن را به متقاضی پروانه بهره برداری اجباری و مالک اختراع اطلاع می دهد. اشخاص مذکور می توانند در جلسه حضور پیدا کنند. هیأت با ملاحظه دلایل و مستندات ذی نفعان و استماع اظهارات آنها در صورت حضور در جلسه، تصمیم مقتضی را اتخاذ و به آنها ابلاغ می نماید.

ماده 44- در صورت اعطای پروانه بهره برداری اجباری، هیأت موضوع ماده (40) این قانون، باید مبلغ مناسب (با اخذ نظر سه کارشناس رسمی دادگستری در حوزه ارزش گذاری با انتخاب قاضی عضو هیأت)، شرایط بهره برداری، هویت بهره بردار، مدت بهره برداری، اقدامات اجرایی، مدت زمان لازم برای انجام اقدامات اجرایی توسط بهره بردار، محدوده جغرافیایی و موارد مجاز استفاده از اختراع را دقیقاً مشخص نماید. پرداخت هزینه کارشناسان موضوع این ماده به عهده بهره بردار است. استفاده از پروانه بهره برداری اجباری منوط به تأدیه هزینه بهره برداری به دارنده گواهینامه اختراع و در صورت عدم امکان تأدیه، تودیع آن به صندوق دادگستری است. پروانه بهره برداری اجباری نمی تواند حق بهره برداری برای دارنده مجوز اجباری را به صورت انحصاری مقرر کند.

ماده 45- در صورتی که به تشخیص هیأت موضوع ماده (40) این قانون، فوریت مصالح ملی و منافع عمومی اقتضاء کند، رعایت شرایط مقرر در بند (2) ماده (41)، مواد (42) و (43) و ذیل ماده (44) (پرداخت هزینه بهره برداری) این قانون و نیز رعایت مواعد مربوط، لازم نیست. تصمیم هیأت در این مورد، بلافاصله به اجرا در می آید و دبیرخانه آن را ظرف بیست روز به مالک اختراع ابلاغ می کند.

تبصره - در صورت اجرای این ماده، هزینه بهره برداری موضوع ماده (44) این قانون ظرف حداکثر دوماه پس از صدور پروانه بهره برداری اجباری به دارنده گواهینامه اختراع پرداخت می شود.

ماده 46- مرجع ثبت، تصمیم هیأت موضوع ماده (40) این قانون، مبنی بر اعطای پروانه بهره برداری اجباری، تغییر یا لغو آن را ثبت و به مالک اختراع و سایر اشخاص ذی نفع ابلاغ نموده و برای عموم منتشر می کند.

ماده 47- هیأت موضوع ماده (40) این قانون، می تواند بنا به درخواست مالک اختراع یا دارنده پروانه بهره برداری اجباری و پس از استماع اظهارات طرفین یا یکی از آنها، تصمیم خود مبنی بر بهره برداری اجباری از اختراع را تا حدی که اوضاع و احوال اقتضاء کند، تغییر دهد.

ماده 48- چنانچه مالک اختراع ادعا کند که شرایط و اوضاع و احوالی که باعث صدور پروانه بهره برداری اجباری شده، دیگر وجود ندارد و یا اینکه ادعا نماید بهره بردار نتوانسته است طبق مفاد تصمیم هیأت موضوع ماده (40) این قانون و شرایط آن عمل کند، درخواست لغو پروانه بهره برداری اجباری را همراه با مدارک و مستندات مربوط، به دبیرخانه هیأت مذکور تسلیم می کند. دبیرخانه موظف است حداکثر ظرف ده روز از تاریخ تسلیم درخواست، مراتب را همراه با دلایل به بهره بردار اعلام کند تا اگر او پاسخی داشته باشد، ظرف سی روز به دبیرخانه اعلام نماید. دبیرخانه باید اظهارات طرفین را به انضمام مدارک و مستندات ارائه شده، برای اتخاذ تصمیم به هیأت مذکور ارسال کند. هیأت پس از استماع اظهارات مالک اختراع و شخص بهره بردار و بالاترین مقام دستگاه اجرایی، حسب مورد راجع به رد تقاضای مالک اختراع یا لغو پروانه بهره برداری اجباری تصمیم مقتضی را اتخاذ می کند.

ماده 49- حق ناشی از پروانه بهره برداری اجباری از اختراع موضوع بندهای (1)، (2) و (3) ماده (39) این قانون، به طور مستقل، قابل واگذاری نیست و باید همراه با شرکت یا کسب وکار دارنده مجوز اجباری از طرف هیأت موضوع ماده (40) این قانون یا به همراه قسمتی از شرکت یا کسب وکاری که اختراع در آن بهره برداری می شود، منتقل گردد.

ماده 50- هیأت موضوع ماده (40) این قانون باید با حضور همه اعضا، تشکیل شده و با اکثریت آرای حاضران که عضو قاضی جزء آن باشد تصمیم گیری کند.

ماده 51- چنانچه شرایط مقرر در بند (4) ماده (39) این قانون وجود داشته باشد، مرجع ثبت با اخذ هزینه مربوط، به درخواست مالک اختراع مؤخر، پروانه بهره برداری از اختراع مقدم را جهت بکارگیری در اختراع مؤخر، بدون موافقت مالک آن صادر می کند. اگر پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک اختراع مقدم صادر شود، مرجع ثبت به درخواست وی، پروانه بهره برداری از اختراع مؤخر را نیز بدون موافقت مالک آن

صادر می نماید. درخواست مذکور باید همراه با دلایل و مدارکی باشد که به موجب آن ثابت شود متقاضی از مالک اختراع درخواست بهره برداری نموده، ولی نتوانسته است اجازه بهره برداری را در شرایط و مدت زمان متعارف تحصیل نماید. مرجع ثبت پس از دریافت درخواست صدور پروانه بهره برداری اجباری، آن را در دفتری مخصوص ثبت و ظرف ده روز از زمان دریافت، همراه با دلایل، مدارک و مستندات به مالک اختراع مقدم ابلاغ می نماید. مالک اختراع مقدم باید نظرات، دلایل و مدارک خود را ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ، به مرجع ثبت تسلیم نماید. مرجع ثبت پس از ملاحظه دلایل و مستندات طرفین، در مورد اعطای پروانه بهره برداری اجباری تصمیم مقتضی را اتخاذ می کند. تصمیم گیری در خصوص اجرای این ماده به عهده هیأت موضوع ماده (40) این قانون می باشد.

تبصره 1- در صورت اعتراض به تصمیم هیأت موضوع ماده (40) این قانون، تا قبل از نهائی شدن تصمیم مرجع صالح قضائی در این مورد، پروانه بهره برداری اجباری صادرشده معلق می ماند.

تبصره 2- انتقال پروانه بهره برداری اجباری از اختراع مقدم، فقط همراه با اختراع مؤخر و انتقال پروانه بهره برداری اجباری از اختراع مؤخر فقط همراه با اختراع مقدم امکان پذیر است.

ماده 52- در تصمیم مربوط به صدور هر یک از پروانه های بهره برداری اجباری از اختراع مقدم یا مؤخر باید حدود و کاربرد پروانه، هزینه متناسبی که باید به مالک اختراع مورد نظر پرداخت شود و نیز شرایط پرداخت تعیین گردد. هر یک از طرفین می تواند با اثبات اینکه بهره بردار نتوانسته است طبق مفاد تصمیم مذکور و شرایط آن عمل کند، درخواست لغو پروانه بهره برداری اجباری را همراه با مدارک و مستندات مربوط، به مرجع ثبت تسلیم کند. هیأت موضوع ماده (40) این قانون با احراز عدم رعایت مفاد تصمیم و شرایط آن، پروانه بهره برداری اجباری را لغو می کند.

تبصره - مالک اختراع و دارنده پروانه بهره برداری اجباری می توانند نسبت به میزان هزینه تعیین شده برای صدور پروانه بهره برداری اجباری، ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ تصمیم هیأت موضوع ماده (40) این قانون، در مراجع صالح قضائی اعتراض کنند. این اعتراض، مانع از بهره برداری از پروانه بهره برداری اجباری نیست.

ماده 53- بهره برداری اجباری از اختراع، محدود به هدفی است که در پروانه بهره برداری اجباری آمده است و مشروط به پرداخت هزینه بهره برداری به مالک اختراع می باشد.

بند دوم - جنبه های معنوی حقوق ناشی از اختراع

ماده 54- جنبه های معنوی حقوق ناشی از اختراع، شامل موارد زیر است:

1- ذکر نام پدیدآورنده اختراع به عنوان مخترع؛ فرد یا افراد مخترع حق دارند که نام آنها به عنوان مخترع، در گواهینامه اختراع ذکر شود، حتی اگر حقوق مادی ناشی از ثبت اختراع، متعلق به دیگری باشد. با وجود این، مخترع می تواند به صورت کتبی، عدم ذکر نام خود را به عنوان مخترع، از مرجع ثبت درخواست کند. در این صورت، نام او در گواهینامه اختراع درج نمی شود.

2- بهره مندی از تقدیر و جایزه؛ تقدیر، پاداش، جایزه نقدی و امتیازاتی که به هر نحو به اختراع به عنوان دستاورد علمی تعلق می گیرد، متعلق به مخترع است؛ حتی اگر حقوق مادی ناشی از ثبت اختراع، متعلق به دیگری باشد.

ماده 55- هرگونه اظهار یا تعهد مخترع مبنی بر اینکه نام شخص دیگری به عنوان مخترع در گواهینامه اختراع ذکر گردد، فاقد اثر است.

ماده 56- حق معنوی ناشی از اختراع، دائمی است. دارنده حق معنوی همواره مخترع است، اما دارنده حقوق مادی ناشی از گواهینامه اختراع ممکن است شخصی غیر از مخترع باشد.

مبحث پنجم - واگذاری حق اختراع

ماده 57- حقوق مادی ناشی از تسلیم اظهارنامه مربوط به اختراع یا اختراع ثبت شده، قابل نقل و انتقال است و مالک اختراع می تواند حقوق مادی خود را به هر نحو، از قبیل انتقال مالکیت، تفویض اجازه بهره برداری و سرمایه گذاری مشترک، اعمال کند. در انتقال مالکیت حق اختراع یا انتقال حق مالکیت ناشی از تسلیم اظهارنامه، تمام حقوقی که حسب مورد، به موجب گواهینامه اختراع یا تسلیم اظهارنامه مربوط ایجاد می شود، تا زمانی که اختراع دارای اعتبار قانونی است به دیگری واگذار می گردد.

تبصره 1- در صورت سکوت قرارداد، اجازه بهره برداری به دیگری، مانع اعطای اجازه بهره برداری به اشخاص دیگر نخواهد بود.

تبصره 2- در طول مدت قرارداد، انتقال گیرنده، حق واگذاری حقوق خود به غیر را ندارد مگر آنکه خلاف آن شرط شده باشد.

ماده 58- تمام قراردادهای راجع به انتقال مالکیت اختراع ثبت شده یا انتقال حقوق ناشی از تسلیم اظهارنامه آن یا اجازه بهره برداری از آنها باید در دفتر اسناد رسمی به ثبت برسد و خلاصه آن در پشت (ظاهر) گواهینامه اختراع درج شود. سردفتر اسناد رسمی پس از استعلام اصالت گواهینامه اختراع و احراز هویت طرفین، نسبت به تنظیم سند رسمی اقدام می کند. سردفتر اسناد رسمی، قراردادهای تنظیم شده

را جهت ثبت در دفاتر مربوط و انتشار مراتب آن، به صورت الکترونیکی برای مرجع ثبت ارسال می کند. تأثیر این موارد بر اشخاص ثالث، منوط به رعایت این ماده است.

تبصره 1- دفترخانه اسناد رسمی برای تنظیم قراردادهای انتقال حقوق ناشی از اختراع یا اعطای مجوز بهره برداری، پس از دریافت هزینه مربوط، باید نسبت به آخرین وضعیت اختراع یا اظهارنامه آن از مرجع ثبت استعلام و در صورت وجود یکی از موارد زیر از تنظیم قرارداد خودداری نماید:

1- درخواست، مربوط به اختراعی باشد که قبلاً به صورت انحصاری واگذار شده است.

2- حقوق مادی ناشی از اختراع، توقیف شده باشد.

3- هزینه سالانه گواهینامه اختراع، پرداخت نشده یا مدت آن منقضی شده باشد.

تبصره 2- در صورتی که انتقال مالکیت و یا واگذاری حقوق مربوط به اختراع در بازار اوراق بهادار یا بهابازار (بورس) کالا با رعایت قوانین و مقررات مربوط و با رعایت حکم تبصره (1) این ماده انجام گرفته باشد، رعایت تشریفات مذکور در این ماده الزامی نیست، لکن در این موارد پس از قطعی شدن معاملات، مراتب واگذاری و قرارداد تنظیمی باید جهت ثبت در دفاتر مربوط و انتشار مراتب آن، از سوی مرجع ذی ربط در بازار مربوط، به صورت الکترونیکی و برخط به مرجع ثبت اطلاع داده شود.

تبصره 3- مرجع ثبت، مفاد قراردادهای انتقال و بهره برداری را به صورت محرمانه، حفظ ولی نقل و انتقال و اجازه بهره برداری را ثبت و آگهی می کند.

ماده 59 - در صورت فوت دارنده گواهینامه اختراع و باقی بودن مدت اعتبار آن، حقوق ناشی از ثبت اختراع به ورثه منتقل می شود. در این صورت، مرجع ثبت به درخواست وراثت یا یکی از آنها و پس از دریافت هزینه مربوط، نام ورثه یا موصی له را به عنوان دارنده حق در مرجع ثبت قید کرده و مراتب را با ذکر میزان سهم هر یک، در دفتر ثبت اختراعات، ثبت و منتشر می کند.

ماده 60 - پرداخت هزینه سالانه یا دوره ای ثبت اختراع به عهده دارنده حق مادی ناشی از اختراع می باشد و در صورت عدم پرداخت توسط مالک، دارنده مجوز بهره برداری می تواند نسبت به پرداخت هزینه های مذکور اقدام کند.

ماده 61 - جنبه های معنوی حقوق ناشی از اختراع، قابل انتقال نیست.

مبحث ششم - زوال حق اختراع

ماده 62 - حقوق انحصاری ناشی از اختراع ثبت شده، در این موارد زایل می شود:

1- انقضای مدت اعتبار گواهینامه

2- اعراض

3- عدم پرداخت هزینه سالانه یا دوره ای

4- ابطال گواهینامه یا ابطال بخشهایی از ادعاهای مربوط

تبصره - زوال جزئی حق اختراع در این بند، محدود به همان ادعا یا ادعاها است.

ماده 63 - پس از زوال حق اختراع، هر شخصی مجاز است در چهارچوب مقررات مربوط، از اختراع بهره برداری کند. با زوال حق اختراع، حقوق معنوی ناشی از اختراع جز در مورد بند (4) ماده (62) این قانون، به قوت خود باقی است.

ماده 64 - مالک اختراع می تواند با تسلیم اعراض نامه به مرجع ثبت، از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت شده اعراض نماید. اعراض می تواند کلی یا جزئی بوده و نسبت به کل گواهینامه اختراع یا یک یا چند ادعا باشد. اثر اعراض از زمان تسلیم درخواست اعراض به مرجع ثبت است.

تبصره 1- اعراض مالک اختراع از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت شده، مشروط به این است که حقوق مذکور از سوی مراجع قضائی توقیف نشده یا متعلق حق غیر قرار نگرفته باشد.

تبصره 2- در مورد موضوع بند (4) ماده (39) این قانون، دارنده پروانه بهره برداری اجباری از اختراع مؤخر، نمی تواند بدون اجازه دارنده گواهینامه اختراع مقدم از حق اختراع اعراض نماید. در این حالت، مراتب اعراض باید به صورت کتبی و همراه با رضایت ذی نفع به مرجع ثبت اعلام گردد.

تبصره 3- مرجع ثبت، درخواست مزبور را به ذی نفعان ثبت اختراع، اعلام و پس از دریافت هزینه مربوط، آن را منتشر می نماید.

تبصره 4- اعراض مالک اختراع از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت شده، مانع طرح یا ادامه رسیدگی به دعوای ابطال گواهینامه اختراع نمی شود.

ماده 65 - برای صیانت از حقوق دارنده اظهارنامه و یا دارنده گواهینامه ثبت اختراع، پرداخت هزینه تمدید آن به مرجع ثبت بعد از گذشت دو سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه آغاز شده و سپس به طور سالانه یا دوره ای و در بازه زمانی دو ماه پیش از اتمام اعتبار آن ادامه می یابد. تأخیر در پرداخت این هزینه، مشروط به پرداخت جریمه معادل دو برابر هزینه تمدید آن، حداکثر تا شش ماه مجاز است؛ در غیر این صورت

اظهارنامه مسترد، تلقی شده یا گواهینامه اختراع، فاقد اعتبار می گردد و مرجع ثبت موظف است مراتب بی اعتباری گواهینامه اختراع را ظرف چهل و پنج روز منتشر نماید.

تبصره 1- میزان اقساط سالانه یا دوره ای اختراع در آیین نامه اجرائی این قانون تعیین می شود و اقساط آتی اختراعاتی که پیش از تصویب این قانون و آیین نامه اجرائی آن ثبت شده اند، مطابق با تعرفه های جدید محاسبه می گردد.

تبصره 2- دارنده اظهارنامه یا گواهینامه ثبت اختراع می تواند هزینه دوره پنج سال را یک جا پرداخت کند.

تبصره 3- در صورتی که انتشار پیش از موعد مطابق ماده (27) این قانون صورت پذیرد و بنا به سایر دلایل، ثبت اختراع قبل از دو سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه انجام شود، حق الثبت اولیه باید به صورت یکجا و پیش از موعد پرداخت گردد.

تبصره 4- مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از سررسید پرداخت اقساط سالانه مذکور در این ماده، برای پرداخت هزینه تمدید اعتبار، به نحو مقتضی، مراتب لزوم پرداخت هزینه را به اطلاع دارنده گواهینامه ثبت اختراع برساند.

ماده 66 - اگر گواهینامه اختراع به طور مشترک در مالکیت دو یا چند شخص باشد، هزینه تمدید گواهینامه اختراع بر عهده همه مالکان بر اساس سهم هر یک از آنها است. اگر تنها برخی از مالکان گواهینامه اختراع هزینه تمدید را بپردازند، می توانند نسبت به سهم مالکان دیگر به آنها رجوع کنند.

ماده 67 - دادگاه در موارد زیر نسبت به ابطال گواهینامه اختراع اقدام می نماید:

- 1- گواهینامه برای یکی از موارد مذکور در ماده (4) این قانون صادر شده باشد.
- 2- محرز شود شرایط ماهوی اختراع در زمان تسلیم اظهارنامه وجود نداشته است.
- 3- افشای مؤثر مطابق ماده (17) این قانون انجام نشده باشد.
- 4- گواهینامه اختراع به شخصی اعطاء شده باشد که مستحق اعطای گواهینامه اختراع نبوده است.
- 5 - چهارسال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع و یا سه سال از تاریخ ثبت اختراع هرکدام که طولانی تر باشد گذشته و دارنده گواهینامه بدون عذرموجه، اقدام مؤثری جهت ساخت یا استفاده از آن در ایران انجام نداده باشد.

6 - دامنه حمایت، از طریق تغییر غیرموجه گواهینامه اختراع، توسعه یافته باشد.

تبصره 1- درخصوص منابع و اجزای ژنی (ژنتیکی) و زیستی قابل ثبت در چهارچوب این قانون علاوه بر موارد مذکور، ارائه اطلاعات غیرواقعی در خصوص مبدأ جغرافیایی یا محل نگهداری و یا نحوه دسترسی به منبع ژنی (ژنتیکی) مورد استفاده و همچنین عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط به نحوه دسترسی به منابع ژنی (ژنتیکی) از موجبات ابطال گواهینامه اختراع است.

تبصره 2- هر شخصی می تواند ابطال گواهینامه اختراع و یا ابطال یک ادعا یا بخشی از ادعاهای مربوط را از مرجع صالح قضائی درخواست نماید. در صورت ابطال، اثر آن از تاریخ تسلیم اظهارنامه است، بجز ابطال به دلیل بند (5) این ماده که در این صورت اثر ابطال از تاریخ صدور حکم قطعی می باشد.

تبصره 3- در خصوص بند (6)، دادگاه تنها به ابطال آن بخش از گواهینامه که از تغییر غیرموجه ناشی شده است حکم می دهد. در این مورد اثر ابطال از تاریخ تغییر است.

ماده 68 - در صورتی که رأی صادرشده در مورد ابطال گواهینامه اختراع قطعی شود، به مرجع ثبت ابلاغ می گردد تا آن را ثبت و منتشر نماید.

ماده 69 - در صورت زوال حق اختراع به موجب هر یک از موارد مندرج در ماده (62) این قانون، هزینه ثبت و سایر هزینه های پرداخت شده مسترد نمی گردد.

مبحث هفتم - نقض حق اختراع و ضمانت اجرای آن

ماده 70- انجام هرگونه فعالیتی که حقوق انحصاری مالک گواهینامه اختراع یا قائم مقام او را تضییع کند، نقض حق اختراع محسوب می شود، مشروط بر اینکه این اقدامات پس از تاریخ ثبت اختراع، صورت پذیرد .

تبصره - انجام هر یک از موارد مندرج در ماده (38) این قانون، نقض حق اختراع محسوب نمی شود.

ماده 71- در دعاوی مربوط به نقض حق اختراع، در صورتی که اختراع به صورت فراورده باشد، بار اثبات نقض بر عهده مدعی نقض است، اما اگر اختراع به صورت فرایند دستیابی به یک فراورده بوده و دلایل متقن از جمله نظریه کارشناسی اطمینان آور وجود داشته باشد که ممکن است، فراورده به دست آمده از طریق فرایند مزبور ساخته شده و با تلاش های معقول فرایندی که واقعاً استفاده شده قابل احراز نباشد، در دعاوی مدنی، بار اثبات عدم تولید فراورده از طریق آن فرایند بر عهده خواننده دعاوی نقض می باشد. در این حالت، چنانچه خواننده برای اثبات ادعای خود، اسناد و مدارک یا اسرار تولیدی یا تجاری به دادگاه یا کارشناس رسمی دادگستری ارائه نماید، افشای آن ممنوع است و مرتکب علاوه بر جبران خسارت، به حداکثر مجازات مقرر برای افشای اسرار تجاری محکوم می شود و اجرای مجازات مذکور قابل تعلیق نیست.

ماده 72- در صورت اثبات نقض حق اختراع، مرتکب به تقاضای هر یک از ذی نفعان باید تمام خساراتی که در نتیجه این نقض وارد شده است، از قبیل منافع ممکن الحصولی که صدق اتلاف می کند را جبران نماید.

ماده 73- در هر مرحله از مراحل رسیدگی در دعاوی حقوقی و کیفری راجع به حقوق حاصل از ثبت اختراع، معترض می تواند از مرجع قضائی که دعوا در آنجا مطرح شده صدور قرار تأمین خواسته و دستور توقیف فراورده های ناقض حقوق ادعایی و نیز صدور دستور موقت نسبت به عدم ساخت، فروش یا ورود این فراورده ها را درخواست کند. در صورتی که فراورده های مورد ادعا در گمرک باشد، مأموران گمرک یا ضابطان، قرار یا دستور فوق را اجرا می کنند.

تبصره - رسیدگی به درخواست های مذکور در این ماده مطابق قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب 1379/1/21 انجام می شود.

فصل دوم - نمونه اشیاء مصرفی

ماده 74- نمونه اشیاء مصرفی عبارت است از راه حلهای جدید فنی در رابطه با شکل و ساختار محصول یا ترکیبی از آنها که موجب بهبود عملکرد آن می شود. نمونه شیء مصرفی، زمانی قابل ثبت است که جدید و دارای کاربرد صنعتی باشد.

تبصره 1- حمایت از نمونه اشیاء مصرفی، منحصر به فراورده ها بوده و شامل فرایندها نمی شود.

تبصره 2- حمایت از نمونه اشیاء مصرفی، شامل فراورده های مواد شیمیایی، مواد مرکب و چندسازه نمی باشد.

ماده 75- گواهینامه نمونه اشیاء مصرفی، سندی است که مرجع ثبت مالکیت صنعتی برای نمونه اشیاء مصرفی صادر نموده و نشان دهنده حقوق انحصاری مندرج در این قانون برای دارنده آن است.

ماده 76- مدت اعتبار گواهینامه نمونه اشیاء مصرفی، سه سال پس از تاریخ تسلیم اظهارنامه است. دارنده گواهینامه نمونه شیء مصرفی می تواند با پرداخت هزینه مربوط، تمدید اعتبار گواهینامه را برای یک دوره سه ساله دیگر درخواست نماید. این درخواست باید حداکثر ظرف شش ماه قبل از انقضای مدت اعتبار ثبت نمونه شیء مصرفی در هر دوره مطرح شود. در صورت عدم درخواست در مدت مذکور، درخواست تمدید، حداکثر ظرف شش ماه پس از پایان اعتبار گواهینامه نمونه شیء مصرفی با پرداخت جریمه تأخیر معادل دو برابر حق الثبت امکان پذیر است، در غیر این صورت، اعتبار گواهینامه نمونه شیء مصرفی خاتمه می یابد.

تبصره - مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از انقضای اعتبار گواهینامه در این ماده، به نحو مقتضی مراتب لزوم پرداخت هزینه تمدید اعتبار را به اطلاع دارنده گواهینامه نمونه شیء مصرفی برساند.

ماده 77- در صورتی که موضوع نمونه شیء مصرفی، افزوده یا اصلاح فنی در یک اختراع باشد، بهره برداری از آن نمونه شیء مصرفی منوط به اجازه دارنده حق اختراع است.

ماده 78- هزینه صدور گواهینامه نمونه شیء مصرفی، سی درصد (30%) هزینه صدور گواهینامه اختراع است، لکن هزینه های سالانه یا دوره ای تمدید، همانند اختراع است.

ماده 79- متقاضی ثبت اختراع در زمان بررسی تقاضای ثبت اختراع می تواند درخواست ثبت خود را به عنوان نمونه شیء مصرفی تغییر دهد. همچنین در صورتی که تقاضای ثبت اختراع به صورت کلی یا جزئی رد شود، متقاضی می تواند ظرف بیست روز پس از ابلاغ تصمیم مرجع ثبت، تقاضای خود را مبنی بر ثبت به عنوان نمونه شیء مصرفی به مرجع ثبت تسلیم کند. در این صورت، زمان حمایت از اظهارنامه نمونه شیء مصرفی، همان زمان تسلیم اظهارنامه اولیه می باشد.

تبصره 1- در صورت تغییر درخواست ثبت از اختراع به نمونه شیء مصرفی، مابه التفاوت هزینه ها مسترد نمی شود.

تبصره 2- متقاضی ثبت نمونه شیء مصرفی تا قبل از تصمیم مرجع ثبت نسبت به رد یا قبول اظهارنامه می تواند با پرداخت مابه التفاوت هزینه ها درخواست ثبت خود را به عنوان اختراع تغییر دهد، مشروط بر آنکه شرایط ماهوی لازم برای ثبت اختراع را داشته باشد.

تبصره 3- تقدیم هم زمان اظهارنامه نمونه شیء مصرفی و اظهارنامه اختراع امکان پذیر است.

ماده 80- پس از تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت، در صورت وجود شرایط شکلی و عدم وجود سابقه ثبت در مورد نمونه شیء مصرفی موضوع تقاضا، مرجع مذکور ظرف دو ماه نظر خود مبنی بر پذیرش اظهارنامه را به متقاضی ابلاغ می کند؛ در غیر این صورت، با رعایت ماده (23) این قانون، اظهارنامه را رد می کند.

ماده 81- مفاد مواد (3) تا (10)، تبصره (2) ماده (12)، مواد (13) تا (15)، (20) تا (25)، (29) تا (33)، (35)، (36)، (38)، بندهای (1) تا (3) ماده (39)، مواد (40) تا (50)، (53) تا (63)، ماده (64) و تبصره های (1) و (3) آن، مواد (65) تا (70)، صدر ماده (71) و مواد (72) و (73) این قانون، حسب مورد در خصوص نمونه شیء مصرفی نیز مجری است.

تبصره 1- تمام مهلت های مربوط به ثبت نمونه شیء مصرفی، نصف مواعد ذکر شده در مورد فرایند ثبت اختراعات است. مهلت های ده روزه، مشمول این تبصره نمی شود.

تبصره 2- مدت حق تقدم موضوع معاهده (کنوانسیون) پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در خصوص نمونه شیء مصرفی دوازده ماه می باشد.

فصل سوم - طرحهای صنعتی

ماده 82- از نظر این قانون، هرگونه ترکیب خطوط یا رنگها یا هر دو و هرگونه شکل سه بعدی با خطوط، رنگها و یا بدون آنها، به گونه ای که چنین ترکیب یا شکل به یک فراورده صنعتی یا محصولی از صنایع دستی، شکل ظاهری و بصری خاصی را بدهد، طرح صنعتی است.

ماده 83- موارد زیر از مصادیق طرح صنعتی موضوع این قانون نبوده و از حیطه حمایت از طرح صنعتی خارج است:

- 1- طرحهای حاوی نمادها یا نشانه های رسمی دولتی
- 2- روشها و اصول مربوط به طراحی صنعتی
- 3- طرحهای مغایر با موازین شرعی، نظم عمومی و یا اخلاق حسنه
- 4- تغییر در ابعاد کالاهای موجود
- 5- طرحهایی که عین یا به طرز گمراه کننده ای حاوی یا شبیه علامت تجاری ثبت شده دیگری باشند.
- 6- طرحی که صرفاً عملکرد فنی داشته باشد و شکل جدیدی را برای یک فراورده یا محصول ارائه ندهد.
- 7- قطعات وابسته در طرحهای مرکب (لوازم یدکی)

تبصره - آن بخش از طرح صنعتی که تنها راه دسترسی به یک نتیجه فنی محسوب می شود، مشمول حمایت این فصل از قانون نمی شود.

ماده 84- طرح صنعتی زمانی قابل ثبت است که جدید و اصیل باشد.

تبصره 1- منظور از جدید بودن این است که از طریق انتشار به طور محسوس و یا از طریق استفاده به هر نحو دیگر قبل از تاریخ تسلیم اظهارنامه یا حسب مورد قبل از حق تقدم اظهارنامه برای ثبت در هیچ نقطه ای از جهان برای عموم افشاء نشده باشد.

تبصره 2- منظور از اصیل بودن به این معنا است که به طور مستقل به وسیله طراح پدید آمده و روگرفت (کپی) یا تقلید از طرحهای موجود نباشد.

ماده 85- اظهارنامه ثبت طرح صنعتی باید بر اساس برگه مخصوصی که مطابق آیین نامه اجرائی این قانون تهیه می شود، به زبان فارسی تکمیل و پس از درج تاریخ، امضاء شود و شامل موارد زیر باشد:

- 1- اطلاعات هویتی متقاضی یا نماینده او
 - 2- اطلاعات هویتی طراح
 - 3- عنوان طرح صنعتی و مشخصات نگاشتاری (گرافیکی) تشکیل دهنده آن
 - 4- تعیین طبقه طرح صنعتی بر اساس طبقه بندی بین المللی طرحهای صنعتی
 - 5- تاریخ، محل و شماره اظهارنامه یا گواهینامه طرح صنعتی در خارج از کشور (در صورت درخواست حق تقدم)
 - 6- اطلاعات مربوط به اظهارنامه اصلی (در صورت تکمیلی بودن طرح صنعتی)
 - 7- تعیین نوع فراورده یا محصولی که ثبت طرح صنعتی برای آن درخواست شده است.
 - 8- تعیین پیوست ها
- ماده 86-** مدارک زیر باید به اظهارنامه پیوست شود:

- 1- مدرک هویت متقاضی و طراح
- 2- نمونه شکل یا تصویر نگاشتاری (گرافیکی) یا نمونه ترسیم شده از جوانب مختلف طرح مورد تقاضای حمایت
- 3- تسلیم نمونک (ماکت) یا نمونه واقعی طرح، در صورت درخواست مرجع ثبت
- 4- توصیف طرح و تعیین کالاهایی که طرح صنعتی بر روی آنها اجرا می شود.
- 5- درخواست کتبی مبنی بر عدم ذکر نام طراح، در صورتی که او بخواهد نامش در اظهارنامه درج نشود.
- 6- مدرک مربوط به حق تقدم که باید هم زمان با تسلیم اظهارنامه یا حداکثر ظرف یک ماه از آن تاریخ تسلیم شود (در صورت درخواست حق تقدم).
- 7- رسید مربوط به پرداخت هزینه های قانونی

ماده 87- دو یا چند طرح صنعتی مربوط به یک طبقه از طبقه بندی بین المللی و یا یک مجموعه یا ترکیبی از اجزاء، ولو مربوط به طبقات مختلف باشند، چنانچه با هم استعمال گردند را می توان با پرداخت هزینه

جداگانه در یک اظهارنامه قید و به مرجع ثبت تسلیم نمود.

تبصره - در فرضی که اظهارنامه حاوی طرحهای صنعتی متعدد است، تصاویر یا اشکال یا نمونه اشیاء باید به صورت جداگانه ارائه شود.

ماده 88 - مرجع ثبت، تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه محسوب می کند، در صورتی که اظهارنامه دارای نواقصی باشد جهت اصلاح و تکمیل آن یک ماه مهلت داده خواهد شد، مشروط بر اینکه حداقل شرایط لازم برای پذیرش اظهارنامه شامل تقاضای صریح یا ضمنی ثبت، مشخصاتی که شناخت هویت متقاضی یا نماینده وی و تماس با ایشان را ممکن سازد و نمایش نگاشتاری (گرافیکی) طرح صنعتی را دارا باشد. در صورتی که اظهارنامه دارای نواقصی باشد و جهت اصلاح مهلت داده شود، تاریخ دریافت اصلاحات، تاریخ تقاضا محسوب می شود.

تبصره - اگر اظهارنامه فاقد شرایط فوق باشد، مرجع ثبت، اظهارنامه را رد کرده و در صورت دسترسی به اطلاعات تماس متقاضی یا نماینده وی، مراتب را به وی اعلام می کند.

ماده 89 - پس از تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت، تاریخ تقاضا و حسب مورد، شماره طبقه بندی ملی یا بین المللی طرحهای صنعتی روی آن قید می شود. در صورت وجود شرایط شکلی، کارشناسان ذی ربط حداکثر ظرف چهارماه، شرایط مندرج در مواد (82)، (83) و (84) این قانون را مورد بررسی قرار می دهند و نتیجه این بررسی به متقاضی ابلاغ می شود. متقاضی می تواند ظرف یک ماه به گزارش کارشناسی پاسخ داده و دلایل خود را ارائه کند یا اینکه ظرف همان مدت، تغییراتی را در مضمون اظهارنامه انجام دهد، مشروط بر اینکه در نتیجه این تغییرات، اطلاعات مندرج در اظهارنامه جدید از حدود اظهارنامه اولیه تجاوز نکند. مرجع ثبت، نظر نهائی خود مبنی بر پذیرش یا عدم پذیرش اظهارنامه مورد تقاضا را که کارشناسان ذی ربط با در نظر گرفتن دلایل و پاسخ متقاضی و دلایل ذی نفعان (در صورت ارائه) تدوین نموده اند، ظرف یک ماه به متقاضی ابلاغ می کند. در صورت رد تقاضای ثبت، متقاضی می تواند با رعایت مفاد ماده (23) این قانون به این تصمیم اعتراض کند.

ماده 90 - در صورت پذیرش اظهارنامه مطابق ماده (89) این قانون، مرجع ثبت، اظهارنامه و پیوست های مربوط به آن را برای عموم منتشر می کند. متقاضی می تواند به صورت مکتوب از مرجع مذکور تقاضا کند، اظهارنامه و پیوست های مربوط به آن تا دوازده ماه از تاریخ اظهارنامه منتشر نشود.

تبصره - مرجع ثبت مکلف است اظهارنامه هایی که به هر دلیل رد شده اند را نیز برای عموم منتشر نماید. **ماده 91 -** پس از انتشار عمومی اظهارنامه طبق ماده (90) این قانون، هر شخصی که نسبت به پذیرش اظهارنامه و پیوست های آن اعتراض داشته باشد، می تواند با رعایت مواد (29) تا (31) این قانون، ظرف دو ماه اعتراض خود را به مرجع ثبت تسلیم کند. مرجع ثبت، اعتراض های واصل شده را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم نهائی به هیأت موضوع ماده (23) این قانون ارجاع می دهد.

ماده 92 - مدت اعتبار گواهینامه طرح صنعتی، پنج سال پس از تاریخ تسلیم اظهارنامه است. دارنده گواهینامه طرح صنعتی می تواند با پرداخت هزینه مربوط، تمدید اعتبار گواهینامه را برای دو دوره پنجساله متوالی درخواست نماید.

تبصره - مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از انقضای اعتبار گواهینامه در این ماده، به نحو مقتضی، مراتب لزوم پرداخت هزینه را به اطلاع دارنده گواهینامه طرح صنعتی برساند.

ماده 93 - حقوق انحصاری ناشی از بهره برداری از طرح صنعتی به شرح زیر می باشد:

1- ساخت

2- فروش

3- واردات اقلام حاوی آن طرح صنعتی

تبصره - مالک طرح صنعتی ثبت شده می تواند علیه هر شخصی که بدون موافقت او موارد مندرج در این ماده را برای مقاصد تجاری انجام دهد یا مرتکب عملی شود که عرفاً نقض حقوق مالک را در آینده فراهم آورد، در مرجع صالح قضائی اقامه دعوا نماید.

ماده 94 - مفاد مواد (2)، (3)، (5) تا (10)، تبصره (2) ماده (12)، (13)، (21) تا (25)، (32)، (33)، (35)، (36)، (38)، (54) تا (70)، (72) و (73) این قانون، حسب مورد در خصوص طرحهای صنعتی نیز مجری است.

تبصره - حق تقدم موضوع ماده (10) این قانون در مورد طرحهای صنعتی، شش ماه از تاریخ ثبت اظهارنامه است.

فصل چهارم - علائم تجاری، علائم جمعی، علائم تأییدی و نامهای تجاری

ماده 95 -

1- علامت تجاری: هر نشان قابل رؤیتی است که کالاها یا خدمات اشخاص را از هم متمایز می سازد.

2- علامت جمعی: هر نشان قابل رؤیتی است که برای تمایز محصولات یا خدمات گروهی از اشخاص از محصولات و خدمات سایر اشخاص به کار می رود و تحت نظارت مالک علامت جمعی ثبت شده توسط اعضاء استفاده می شود. مالک علامت جمعی می تواند صنف، تعاونی، اتحادیه و مانند آن باشد.

3- علامت تأییدی: هر نشانه ای است که برای تأیید کیفیت یا ویژگی محصولات یا خدمات یا شیوه تولید کالا یا اجرای خدمات بکار می رود و هر شخصی که تأییدیه دارنده علامت یا نماینده وی را به دست آورد، می تواند از آن علامت برای کالاها یا خدمات خود استفاده کند.

4- نام تجاری: هر اسم یا عنوانی که معرّف و مشخص کننده شخص حقیقی یا حقوقی عرضه کننده کالا یا خدمت می باشد.

تبصره - تمام مواد مربوط به علامت تجاری مقرر در این قانون، در مورد علامت جمعی و علامت تأییدی نیز مجری است، مگر در مواردی که قانون ترتیب دیگری مشخص کرده باشد.

ماده 96- موارد زیر به عنوان علامت تجاری، قابل ثبت نیست:

1- علامتی که کالاها یا خدمات یک شخص را از کالاها یا خدمات اشخاص دیگر متمایز نسازد.

2- علامتی که مفاد آن یا بهره برداری از آن، خلاف موازین شرعی، قانونی و یا نظم عمومی بوده یا موجب وهن مقدسات دینی گردد.

3- علامتی که موجب گمراهی عموم، به ویژه در مورد مبدأ جغرافیایی کالاها یا خدمات یا خصوصیات آنها از قبیل نوع، کیفیت، کمیت و قیمت شود.

4- علامتی که عین علامت یا نام تجاری باشد که قبلاً برای همان کالاها یا خدمات در ایران معروف شده است.

5 - علامتی که عین، شبیه یا ترجمه علامت یا نام تجاری باشد که قبلاً برای همان کالاها یا خدمات یا برای کالاها یا خدمات مشابه در ایران معروف شده است، مشروط بر آنکه موجب گمراهی عموم شود.

6 - علامتی که شبیه یا ترجمه علامت یا نام تجاری باشد که قبلاً برای همان کالاها یا خدمات در ایران به ثبت رسیده یا ثبت آن تقاضا شده یا دارای حق تقدم است، مشروط بر آنکه موجب گمراهی عموم شود.

7- علامتی که عین، شبیه یا ترجمه علامت یا نام تجاری باشد که قبلاً برای کالاها یا خدمات دیگری در ایران معروف شده یا به ثبت رسیده یا ثبت آن تقاضا شده یا دارای حق تقدم است، مشروط بر آنکه موجب گمراهی گردد یا به منافع مالک علامت قبلی لطمه وارد سازد.

8 - علامتی که عین یا شبیه نشان نظامی، پرچم، یا سایر نشان های مملکتی یا نام یا نام اختصاری یا حروف اول یک نام یا نشان رسمی متعلق به یک کشور، سازمان بین الدولی یا سازمان هایی که تحت معاهده (کنوانسیون) های بین المللی تأسیس شده اند، بوده یا موارد مذکور یکی از اجزای آن علامت باشد، مگر آنکه مقام صلاحیتدار کشور مربوط یا سازمان ذی ربط، اجازه ثبت آن را صادر کرده باشد؛

9- علامتی که عین یا به طرز گمراه کننده ای شبیه علائم مربوط به دوران تاریخی یا آثار باستانی باشد.

10- علامتی که عین یا شبیه علائمی باشد که سازمان ها و مراجع تأییدکننده، از قبیل سازمان ملی استاندارد ایران و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای تأیید کالاها و خدمات صادر می نمایند.

11- علامتی که عین طرح صنعتی ثبت شده دیگری برای همان کالاها یا خدمات باشد.

تبصره - منظور از علائم معروف، علائم مذکور در ماده (6) مکرر معاهده (کنوانسیون) پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی بوده و تشخیص آن بر عهده مرجع ثبت است.

ماده 97- اظهارنامه ثبت علامت تجاری باید بر اساس برگه مخصوصی که مطابق آیین نامه اجرائی این قانون تهیه می شود، به زبان فارسی تکمیل شود و شامل موارد زیر باشد:

1- نمونه علامت

2- توصیف کامل علامت

3- فهرست کالاها یا خدماتی که ثبت علامت برای آنها درخواست شده و بر اساس طبقه بندی قابل اجرا یا طبقه بندی بین المللی باشد.

تبصره 1- در صورتی که ثبت علامت جمعی یا تأییدی، درخواست شده باشد، حسب مورد درج عنوان «علامت جمعی» یا «علامت تأییدی» در اظهارنامه الزامی است و باید نسخه ای از دستورالعمل و شرایط استفاده از علامت جمعی یا تأییدی با آخرین تغییرات ارائه شود. به علاوه، در مورد علامت تأییدی باید گواهی مقام صلاحیتدار دائر بر تصدیق صلاحیت ثبت علامت تأییدی به پیوست اظهارنامه ارائه شود.

تبصره 2- در دستورالعمل و شرایط استفاده از علامت جمعی یا تأییدی باید خصوصیات مشترک یا کیفیت کالاها و خدمات تولیدی در یک منطقه جغرافیایی معین یا مورد تأیید حسب مورد برای علائم جمعی یا تأییدی که تحت آنها اشخاص می توانند از علامت مذکور استفاده کنند و همچنین ضمانت اجراهای مربوط به عدم رعایت شرایط و دستورالعمل یادشده تعیین گردد. هرگونه تغییر در دستورالعمل و شرایط حاکم بر استفاده

از علامت جمعی یا تأییدی باید به صورت مکتوب توسط مالک آن علامت به مرجع ثبت اعلام شود. تغییرات مذکور قبل از ثبت، هیچ گونه اثری ندارد و خلاصه ای از تغییرات یادشده باید توسط مرجع ثبت آگهی شود.

ماده 98- متقاضی ثبت باید ضمن پرداخت هزینه های قانونی، موارد زیر را به اظهارنامه پیوست کند:

1- مدرک مثبت هویت متقاضی یا متقاضیان

2- مدرک دال بر تعهد متقاضی به استفاده از علامت یا تعهد نامبرده به ارائه مدارک فعالیت در حوزه تولید، توزیع یا خدمات مطابق آیین نامه اجرائی این قانون

3- مدرک مثبت حق تقدم که باید هم زمان با تسلیم اظهارنامه یا حداکثر ظرف یک ماه از آن تاریخ تسلیم شود (در صورت درخواست حق تقدم).

تبصره - در صورتی که متقاضی ظرف یک سال از تاریخ ثبت علامت از علامت استفاده نکند یا مدرک دال بر فعالیت خود را ارائه ندهد، گواهینامه ثبت علامت از تاریخ تقدیم اظهارنامه ملغی محسوب می شود.

ماده 99- حقوق مقرر در این قانون برای علائم ثبت شده در ایران در حدود کالا و خدماتی است که علامت مذکور برای آنها به ثبت رسیده است.

ماده 100- استفاده از علامت های ثبت شده در ایران از سوی هر شخصی غیر از مالک علامت، مشروط به موافقت مالک آن می باشد.

ماده 101- در صورتی که اظهارنامه، فاقد شرایط مندرج در مواد (95) و (96) این قانون باشد، اظهارنامه رد و مراتب به متقاضی اعلام می شود. همچنین اگر اظهارنامه فاقد شرایط مندرج در ماده (98) این قانون باشد، مرجع ثبت به متقاضی اعلام می کند که ظرف سی روز نسبت به رفع نواقص اقدام نماید، در غیر این صورت اظهارنامه رد می شود.

ماده 102- ثبت چند علامت به طور هم زمان، مستلزم استفاده از اظهارنامه جداگانه برای هر علامت است، اما استفاده از یک اظهارنامه جهت ثبت یک علامت برای کالا ها و خدماتی که شامل چند طبقه بین المللی هستند، با پرداخت هزینه مربوط بلامانع است.

ماده 103- مرجع ثبت پس از دریافت اظهارنامه، تاریخ تقاضا را روی آن درج کرده و حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ وصول اظهارنامه، آن را از لحاظ رعایت شرایط مقرر در این قانون و همچنین تطبیق طبقه یا طبقات اعلامی با آخرین ویرایش طبقه بندی بین المللی مورد بررسی قرار می دهد و نتیجه را به متقاضی ابلاغ می کند. در صورت رد اظهارنامه، موضوع در هیأت ماده (23) این قانون قابل اعتراض است. در صورت پذیرش اظهارنامه، مرجع ثبت مفاد اظهارنامه را حداکثر ظرف یک هفته برای عموم منتشر می نماید. پس از انتشار عمومی اظهارنامه، هر ذی نفع می تواند با رعایت مواد (29) تا (31) این قانون، حداکثر تا یک ماه از تاریخ انتشار، اعتراض خود مبنی بر عدم رعایت مفاد مواد (95) و (96) این قانون را به مرجع ثبت تسلیم نماید.

تبصره - مرجع ثبت موظف است ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، جویشگر (موتور جستجوگر) علائم تجاری را مبتنی بر پردازش تصویر که قابلیت ارائه گزارش میزان مشابهت علائم ثبت شده و علائم تقاضا شده را دارد، طراحی و اجرا نماید و برای تأیید اظهارنامه ها از نتایج جویشگر (موتور جستجوگر) استفاده کند و امکان دسترسی عموم به سامانه مذکور مبنی بر جستجوی اظهارنامه های ردشده را ایجاد کند.

ماده 104- مرجع ثبت موظف است ظرف ده روز از وصول اعتراض نامه، نسخه ای از آن را به انضمام رونوشت مدارک و دلایل استنادی، به متقاضی ثبت ابلاغ کند. متقاضی مکلف است ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ، پاسخ مکتوب خود به اعتراض وارده را به مرجع ثبت تسلیم نماید. چنانچه متقاضی نسبت به اعتراض سکوت نموده یا آن را به صورت مکتوب بپذیرد، درخواست او برای ثبت مستردشده محسوب می شود و مرجع ثبت مراتب را به معترض ابلاغ می کند تا از طریق اظهارنامه ای که هم زمان با اعتراض تسلیم کرده، نسبت به ثبت آن اقدام کند. در صورتی که متقاضی، اعتراض را وارد نداند، مرجع ثبت مراتب را ظرف ده روز به معترض ابلاغ می کند و وی از تاریخ ابلاغ می تواند ظرف بیست روز اعتراض خود را به هیأت موضوع ماده (23) این قانون تسلیم کند و رسید آن را به مرجع ثبت تحویل دهد.

ماده 105- چنانچه شخصی علامت متعلق به دیگری را با علم به اینکه او از علامت یادشده استفاده می کرده است برای خود ثبت کند، استفاده کننده از علامت می تواند از دادگاه صالح، ابطال آن را تقاضا نماید مشروط بر اینکه صاحب علامت حداقل یک سال قبل از تاریخ درخواست ثبت علامت از جانب ناقض، استفاده مستمر از علامت داشته باشد.

تبصره - چنانچه شخصی حداقل یک سال قبل از ثبت شدن علامت، از آن علامت استفاده می کرده است، ثبت آن از سوی سایر اشخاص مانع استمرار استفاده از علامت برای استفاده کننده مقدم نیست.

ماده 106- پس از گذشت مهلت های مقرر و پذیرش نهائی اظهارنامه، مرجع ثبت بعد از دریافت هزینه مربوط، علامت را ثبت و گواهینامه مربوط را صادر و به متقاضی تسلیم می کند و سپس مراتب ثبت علامت را برای عموم منتشر می نماید.

تبصره 1- مرجع ثبت موظف است امکان دسترسی عمومی به سامانه برخط یا جویشگر (موتور جستجوی) اظهارنامه های رد شده را ایجاد کند.

تبصره 2- مهلت پرداخت هزینه موضوع این ماده، حداکثر یک ماه پس از اعلام پذیرش نهائی اظهارنامه به متقاضی است. در صورت عدم پرداخت هزینه مربوط در این مهلت، اظهارنامه منتفی تلقی می گردد.

ماده 107- دو یا چند شخص می توانند یک علامت را به طور مشترک به ثبت برسانند. در این صورت می توانند هم زمان از این علامت استفاده نمایند، مشروط بر آنکه استفاده هم زمان یا جداگانه، در عرف موجب گمراهی عموم نشود.

ماده 108- مالک علامت ثبت شده یا نماینده او می تواند علیه هر شخصی که بدون اجازه او، از آن علامت استفاده نموده یا مرتکب عملی شود که عادتاً منتهی به نقض حقوق ناشی از ثبت علامت می گردد و یا از علامتی استفاده کند که شبیه علامت ثبت شده بوده و موجب گمراهی عموم می شود یا به منافع مالک لطمه وارد می سازد، در مرجع صالح قضائی اقامه دعوا نماید.

ماده 109- اقدامات موضوع ماده (108) این قانون نسبت به کالا ها و خدماتی که مالک علامت یا اشخاص مأذون از طرف او در بازار عرضه می کنند، نقض محسوب نمی شود.

ماده 110- هر ذی نفع می تواند حداکثر ظرف پنج سال از تاریخ ثبت علامت، با اثبات عدم رعایت مفاد مواد (95) و (96) این قانون، ابطال گواهینامه علامت را از مرجع صالح قضائی درخواست نماید. همچنین اگر ذی نفعی ثابت کند مالک علامت ثبت شده شخصاً یا به وسیله شخصی که از طرف او مجاز بوده است آن علامت را کلاً یا جزئاً حداقل به مدت سه سال کامل از تاریخ ثبت تا یک ماه قبل از تاریخ درخواست ذی نفع، استفاده نکرده است نیز همین حکم مجری است، مگر اینکه ثابت شود قوه قهریه مانع استفاده از آن بوده است. اثر ابطال، در صورت عدم رعایت مفاد مواد (95) و (96) این قانون از تاریخ تسلیم اظهارنامه و در خصوص عدم استفاده، از تاریخ صدور حکم قطعی است. آگهی مربوط به ابطال در اولین فرصت ممکن منتشر می شود.

تبصره 1- مهلت پنجساله در مورد درخواست ابطال علامت هایی که با علم به اینکه مالک از علامت یادشده استفاده کرده به ثبت رسیده است، رعایت نمی شود و درخواست ابطال این علائم را در هر زمانی می توان ارائه کرد. همچنین مهلت مذکور در مورد بندهای (2)، (3)، (8)، (9) و (10) ماده (96) این قانون لازم الرعایه نیست.

تبصره 2- هرگاه ثابت شود که مالک علامت جمعی، از آن به تنهایی و یا برخلاف دستورالعمل و شرایط استفاده از آن (موضوع تبصره (1) ماده (97) این قانون)، استفاده کرده یا به گونه ای از آن استفاده کرده و یا اجازه استفاده از آن را داده است که موجب فریب عموم نسبت به مبدأ یا هر خصوصیت مشترک دیگر کالا ها و خدمات مربوط گردد، علامت جمعی باطل می شود.

تبصره 3- مفهوم ذی نفع در این ماده، علاوه بر اشخاصی که مطابق مقررات آیین دادرسی مدنی ذی نفع محسوب می شوند، شامل نهادهای حاکمیتی نظارت کننده بر کیفیت (کنترل کننده کیفیت) کالاها و خدمات و اتحادیه های صنفی است که در زمینه موضوع علامت تجاری فعالیت دارند.

ماده 111- مدت اعتبار گواهینامه ثبت علامت، ده سال از تاریخ ثبت اظهارنامه آن است. تمدید اعتبار گواهینامه مشروط بر اینکه شش ماه قبل از انقضای مهلت اعتبار با پرداخت هزینه مربوط درخواست شود، برای دوره های متوالی ده ساله امکان پذیر است.

تبصره 1- چنانچه تمدید در مهلت مقرر درخواست نشود، تا شش ماه پس از انقضای مدت اعتبار با پرداخت جریمه ای که میزان آن دو برابر حق الثبت می باشد، تمدید امکان پذیر است.

تبصره 2- مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از انقضای مدت اعتبار گواهینامه در این ماده، به نحو مقتضی، مراتب لزوم پرداخت هزینه را به اطلاع دارنده گواهینامه ثبت علامت برساند.

ماده 112- متقاضی اظهارنامه یا مالک علامت تجاری می تواند مشروط به ارائه اظهارنامه جدید، افزایش یا کاهش کالا ها و خدمات یا طبقه بین المللی ثبت آنها را از مرجع ثبت تقاضا نماید.

ماده 113- در صورت اعطای مجوز بهره برداری از علامت به دیگری، مالک علامت در مقابل مصرف کنندگان و اشخاص ثالث، مسؤول اقدامات دارنده مجوز بهره برداری در راستای بهره برداری از علامت نظارت (کنترل) کیفیت می باشد، مگر اینکه ثابت کند به طور مؤثر و کافی بر کیفیت کالا ها یا خدمات دارنده مجوز بهره برداری نظارت داشته است.

ماده 114- در صورتی که تغییر در مالکیت علامت در مواردی مانند ماهیت، مبدأ، مراحل ساخت، خصوصیات یا تناسب با هدف کالاها یا خدمات سبب گمراهی یا فریب عموم شود، آن تغییر، معتبر نیست.

ماده 115- علامت جمعی یا تأییدی ثبت شده یا اظهارنامه آنها نمی تواند موضوع قرارداد انتقال یا اجازه بهره برداری باشد.

ماده 116- مفاد مواد (2)، (3)، تبصره (3) ماده (7)، (10)، (13)، (21)، (23)، (28) تا (33)، (57) تا (59)، (64)، (66)، (68)، (70)، (72)، (73) و (86) این قانون حسب مورد درخصوص علامت نیز مجری است.

تبصره 1- مراجع کیفری می توانند در موارد فوری و وجود ادله قابل قبول، با رعایت ماده (73) این قانون، رأساً دستور جمع آوری و توقیف کالاهای دارای علامت تجاری متقلبانه را صادر نمایند.

تبصره 2- حق تقدم موضوع ماده (10) این قانون در مورد علائم تجاری، شش ماه می باشد.

ماده 117- نام تجاری حتی بدون ثبت، مشمول حمایت های این قانون می باشد، ولو اینکه طبق سایر قوانین و مقررات، ثبت نام تجاری اجباری باشد.

تبصره - ثبت نام تجاری مطابق آیین نامه اجرائی این قانون می باشد.

ماده 118- هرگونه استفاده از نام تجاری توسط غیر به صورت نام تجاری، علامت تجاری، علامت جمعی یا علامت تأییدی یا هرگونه استفاده از آنها بر روی کالا یا راجع به خدمات که عرفاً موجب گمراهی عموم شود، ممنوع است.

ماده 119- اسم یا عنوانی که معنا، ماهیت، ترکیب یا روش استفاده از آن، برخلاف موازین شرعی یا نظم عمومی باشد و یا موجبات فریب عموم را نسبت به ماهیت شرکت، مؤسسه یا بنگاهی که آن اسم یا عنوان، معرف آن است فراهم نماید، نمی تواند به عنوان یک نام تجاری بکار رود.

ماده 120- هرگونه تغییر در مالکیت نام تجاری باید همراه با انتقال شرکت یا بنگاه تجاری یا بخشی از آن که با آن نام شناخته می شود، صورت پذیرد. رعایت مواد (23)، (28) تا (32)، (57)، (59)، (72) و (73) این قانون در مورد نامهای تجاری ثبت شده لازم الاجراست.

ماده 121- کلیه نامها و علائم تجاری که مطابق این قانون ثبت می شود، ظرف پانزده ماه پس از ثبت باید در بهره برداری تجاری استفاده شود و در صورت عدم بهره برداری مالک نام یا علائم تجاری ظرف مدت مذکور، ثبت نام و علائم تجاری مشابه آن، مجاز است.

فصل پنجم - اسرار تجاری

ماده 122- اسرار تجاری عبارت است از هر نوع اطلاعات تجاری که دارای ارزش اقتصادی مستقل بالقوه یا بالفعل یا ارزش رقابتی باشد و به سبب آنکه عموماً ناشناخته است و به سادگی و از طرق قانونی قابل دستیابی یا احراز نیست، دارنده قانونی، تدابیر متعارفی را برای حفظ محرمانگی آنها ترتیب داده باشد. اطلاعاتی از قبیل تمام اشکال و انواع اطلاعات مهندسی، اقتصادی، فنی، علمی، تجاری یا مالی از جمله الگوها، نقشه ها، مجموعه ها، برنامه ها و قواعد (فرمول ها)، طرحها و روشها، ابزارها، فنون (تکنیک ها)، فرایندها، نرم افزارها، شناسه ها، فهرست های مشتریان، روشهای انجام کار تجارت، اسرار تولید، اختراعات و طرحهای صنعتی ثبت نشده و هرنوع اطلاعات دیگر با داشتن شرایط مذکور می توانند سرّ تجاری تلقی شوند.

ماده 123- دستیابی به اسرار تجاری یا افشای آنها، بدون اذن مالک، نقض اسرار تجاری محسوب می شود.

ماده 124- موارد زیر نقض اسرار تجاری نیست:

1- در صورتی که شخصی بدون نقض اسرار تجاری دیگران، به طور مستقل و در نتیجه فعالیت های خود، اطلاعات را کسب نماید.

2- هرگاه دستیابی به اطلاعات، در نتیجه مهندسی معکوس صورت گرفته باشد.

تبصره - شخصی که اطلاعات را به یکی از روشهای مذکور به دست آورد، در صورت دارا بودن شرایط ماده (122) این قانون می تواند از حمایت قانونی مربوط به اسرار تجاری درمورد اطلاعات به دست آمده برخوردار شود.

ماده 125- مدت حمایت از اسرار تجاری، تا زمانی است که اطلاعات مزبور افشاء نشده باشد.

ماده 126- حق بهره برداری از اسرار تجاری در انحصار صاحب آن اسرار می باشد و او یا اشخاص مأذون از طرف او می توانند اسرار تجاری را به دیگری منتقل نموده و با منتقل الیه، قرارداد التزام به عدم افشای اطلاعات منعقد نمایند.

تبصره - هر شخصی که اسرار تجاری را به هر نحو در اختیار دیگری قرار می دهد، باید موضوع سرّ تجاری بودن آن را به طرف مقابل اطلاع دهد؛ در غیر این صورت نقض اطلاعات از سوی شخص ثالث مشمول نقض اسرار تجاری نمی باشد.

ماده 127- مراجع ذی صلاح موظفند از اسرار تجاری که برای انجام اموری مانند آزمایش یا اعطای مجوز از اشخاص یا مؤسسات دریافت می کنند محافظت نمایند؛ در غیر این صورت، آن مراجع و عامل افشاء مطابق قواعد ضمان حسب مورد مکلف به جبران خسارت می باشند. این حکم، مانع از اجرای مجازات عامل افشاء نمی گردد.

تبصره - در مواردی که موضوع رسیدگی دادگاه، سرّ تجاری بوده یا یکی از طرفین برای دفاع یا اثبات ادعای خود ناگزیر به ارائه اسرار تجاری باشند، دادگاه به شکل غیرعلنی برگزار می شود.

ماده 128- مفاد مواد (72) و (73) این قانون حسب مورد، در خصوص اسرار تجاری نیز مجری است.

فصل ششم - رقابت غیرمنصفانه

ماده 129- موارد زیر رقابت غیرمنصفانه محسوب می شود:

1- اظهار خلاف واقع علیه رقیب که موجب سلب یا کاهش یا آسیب به اعتماد نسبت به بنگاه اقتصادی، کالا ها یا فعالیت های صنعتی و تجاری او شود.

2- اقدامی که منجر به ایجاد تشابه کالا ها و خدمات خود با کالا ها و خدمات رقیب شود، به شرطی که نوعاً موجب گمراهی مصرف کنندگان گردد.

3- تبلیغات نادرست یا گمراه کننده و هرگونه ارائه اطلاعات یا ایجاد تصور نادرستی که موجب گمراهی عموم در مورد ماهیت محصولات و کیفیت آنها از قبیل مواد تشکیل دهنده کالا، مدت اعتبار و منشأ آنها، روش ساخت، میزان یا مقدار و دسترسی برای استفاده از محصولات شود.

4- تبلیغات مقایسه ای گمراه کننده از سوی رقیب که باعث وارد کردن خدشه به شهرت و اعتبار کالاها، خدمات یا فعالیت های اقتصادی رقیب گردد.

5- تبلیغاتی که کالای اصلی و کالای تحت مجوز بهره برداری که کیفیت کالای اصلی را نداشته باشد را از هم متمایز ننماید.

6- هرگونه تبانی برای افزایش یا کاهش قیمت کالا و خدمات که به منظور حذف رقبا، صورت گیرد.

تبصره - اعلام نظر کارشناسانه از سوی مرجع تخصصی در حدود صلاحیت قانونی در مورد کالا ها یا خدمات از مصادیق رقابت غیرمنصفانه نیست.

ماده 130- حکم ماده (73) این قانون، حسب مورد در خصوص رقابت غیرمنصفانه نیز مجری است.

فصل هفتم - مقررات کیفری

ماده 131- ارتکاب هر یک از رفتارهای زیر جرم محسوب و مرتکب علاوه بر جبران خسارت و ضبط اموال و عوائد حاصل از جرم به پرداخت جزای نقدی درجه پنج یا جزای نقدی معادل دو برابر خسارات واردشده، هرکدام که بیشتر باشد محکوم می شود:

1- هرگونه بهره برداری غیرمجاز که حسب مورد پس از ثبت اختراع، طرح صنعتی یا نمونه شیء مصرفی مطابق مقررات این قانون نقض حقوق مادی محسوب شود.

2- هرگونه بهره برداری و استفاده غیرمجاز از نام تجاری، علامت تجاری، علامت جمعی و یا علامت تأییدی برخلاف مقررات مندرج در این قانون به نحوی که نوعاً باعث فریب عموم شود.

3- تحصیل یا افشای اسرار تجاری متعلق به غیر بدون رضایت او یا برخلاف مواد (123) و (126) این قانون.

4- ارتکاب اقداماتی که به موجب این قانون رقابت غیرمنصفانه محسوب می گردد.

تبصره 1- ارتکاب رفتاری که طبق مقررات این قانون، نقض حقوق معنوی محسوب شود، مستوجب جزای نقدی درجه شش می باشد.

تبصره 2- ارتکاب جرم موضوع بند (2) این ماده در فضای مجازی علاوه بر مجازات مقرر در این ماده مستوجب حبس درجه شش می باشد.

تبصره 3- جرائم موضوع این ماده بجز بند (2) از جرائم قابل گذشت است و در صورت گذشت شاکی یا تقاضای ترک تعقیب او، از اموال توقیفی رفع توقیف می شود، مگر در مواردی که طرفین به گونه دیگری مصالحه کرده باشند.

تبصره 4- در صورت احراز عدم توانایی مرتکب به پرداخت جزای نقدی، مواد (529)، (530)، (531) و (533) قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392/12/4 مجری است.

تبصره 5 - در کلیه جرائم موضوع این ماده بجز بند (2) در صورت وجود سایر شرایط مقرر قانونی جهت صدور قرار تعلیق تعقیب، قرار تعویق صدور حکم یا تعلیق مجازات، مقام قضائی می تواند علاوه بر

دستورهای پیش بینی شده در مواد قانونی مربوط، مرتکب را به اجرای یک تا سه مورد از دستورهای زیر محکوم نماید:

الف - شرکت در کلاسها، همایش ها یا دوره های آموزشی مالکیت فکری حداکثر به مدت دویست ساعت طرف دوسال

ب - استخدام یکساله حداکثر سه نفر که نام آنها به عنوان مخترع یا طراح صنعتی در گواهینامه ثبت اختراع یا طرح صنعتی درج شده است طرف شش ماه

پ - تهیه یا تأمین مالی تدوین نماهنگ یا برنامه تصویری آموزشی در جهت فرهنگ سازی رعایت حقوق مالکیت فکری و فراهم آوردن زمینه پخش آن از طریق رسانه ملی طرف یک سال

ت - فراهم کردن موجبات صادرات یکی از محصولات تولید داخل شرکتهای دانش بنیان ثبت شده طرف شش ماه تا یک سال

ث - درج مراتب عذرخواهی از شاکی در جرائد صنف مربوط، جرائد محلی یا کثیرالانتشار به هزینه خود به ویژه در موارد نقض حقوق معنوی موضوع این قانون، طرف سه ماه

ج - توقف ساخت، واردات، عرضه یا تبلیغ اقلام حاوی نقض علامت شاکی و مورد حمایت این قانون و تحویل داوطلبانه قالب تولیدی و اقلام مذکور به شاکی یا معدوم سازی آنها در صورت ضرورت و عدم صدق اسراف حرام در حضور وی طرف یک ماه

چ - جمع آوری کلیه فراورده های عرضه شده خود که حاوی نقض حقوق مورد حمایت این قانون است، از بازار و تحویل داوطلبانه فراورده های مذکور به شاکی و یا مرجوع نمودن یا محو موارد مغایر با حقوق و در صورت عدم امکان، معدوم سازی آنها در صورت ضرورت و عدم صدق اسراف حرام به هزینه خود طرف دو ماه

تبصره 6 - اگر مدعی نقض، طی اظهارنامه رسمی به شخص ناقض، اخطار دهد که فعالیت او مصداق نقض حقوق وی بوده و توقف فوری فعالیت نقض کننده را خواستار شود و با این وجود، شخص ناقض همچنان به فعالیت خود ادامه دهد، در صورت اثبات نقض، وی به پرداخت جریمه ای معادل سه برابر خسارات واردشده از تاریخ ابلاغ اظهارنامه رسمی تا صدور حکم، محکوم می شود. حکم این تبصره در مواردی که موضوع اختراع فرایند می باشد و یا دارنده اختراع موضوع اختراع را تولید نکرده و به فروش نرسانده باشد، جاری نمی باشد.

ماده 132- هرگاه شخص حقوقی مرتکب جرائم موضوع این قانون شود، مطابق مواد (20) و (21) قانون مجازات اسلامی مصوب 1392/2/1 مجازات می شود.

تبصره - در مواردی که مطابق قانون، علاوه بر شخص حقیقی، ارتکاب جرم متوجه شخص حقوقی نیز باشد، شاکی یا مدعی خصوصی می تواند خسارات واردشده را مطابق قواعد ضمان از شخص حقوقی مطالبه نماید یا به هر کدام به نسبت تقصیر رجوع کند. شخص حقوقی می تواند جهت مطالبه خسارتی که برای تقصیر شخص حقیقی پرداخت کرده است به وی رجوع نماید.

ماده 133- هرگاه متهم در مراجع کیفری موضوع این قانون، ادعای بی اعتباربودن گواهینامه ثبت شاکی را مطرح کند، در صورت وجود قرائن و امارات قابل قبول وفق ماده (21) قانون آیین دادرسی کیفری، قرار اناطه صادر می شود. در این موارد، چنانچه بیم تأمین نشدن خسارات واردشده بر شاکی وجود داشته باشد، دادگاه می تواند از متهم، تأمین متناسب اخذ کند.

تبصره - در مورد این ماده، چنانچه احراز شود که مرتکب با طرح ادعای واهی قصد اطاله دادرسی یا ایراد خسارات بیشتر به شاکی را دارد، در صورت محکومیت در مرجع کیفری، مجازات وی یک درجه تشدید می شود.

فصل هشتم - مقررات عمومی

ماده 134- مرجع ثبت مالکیت صنعتی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور است. ثبت تمام موضوعات مربوط به مالکیت صنعتی، اعم از اختراعات، نمونه شیء (مدل) مصرفی، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، علائم جمعی، علائم تأییدی، نامهای تجاری و نشانه های جغرافیایی در این سازمان انجام می شود.

تبصره 1- گواهینامه اختراع دفاعی با همکاری ستاد کل نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و مرجع ثبت صادر می شود. فرایند ثبت اختراع دفاعی و نحوه همکاری مراجع مذکور، بر اساس آیین نامه ای است که ظرف سه ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، با همکاری ستاد کل نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و مرجع ثبت تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره 2- نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در امور مربوط به مالکیت صنعتی در سازمان جهانی مالکیت فکری و اتحادیه های مربوط به معاهده (کنوانسیون) های مرتبط با آن با مرجع ثبت است.

ماده 135- به منظور انجام پشتیبانی و مانع زدایی در مسیر تجاری سازی اختراعات ثبت شده مطابق این قانون، دولت موظف است ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون کارگروه پشتیبانی و مانع زدایی تجاری

سازی اختراعات را با ریاست و مسؤولیت وزیر صنعت، معدن و تجارت و عضویت وزارتخانه های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ارتباطات و فناوری اطلاعات، جهاد کشاورزی، دادگستری، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، نفت، نیرو، امور خارجه و علوم، تحقیقات و فناوری و معاون علمی و فناوری رئیس جمهور، دادستان کل کشور، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست، رئیس سازمان صدا و سیما، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، رئیس اتاق تعاون، رئیس اتاق اصناف، رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تشکیل دهد. آیین نامه این ماده که متضمن امور اجرائی است ظرف سه ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط کارگروه مذکور تدوین می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره - مرجع ثبت موظف است، فهرست اختراعات ثبت شده را به صورت ماهانه به کارگروه موضوع این ماده ارسال نماید.

ماده 136- مرجع ثبت باید تمام مراحل و فرایندهای ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، نمونه اشیاء مصرفی، علائم جمعی، علائم تأییدی و نامهای تجاری و تغییرات مربوط به آنها را در قالب سامانه الکترونیکی طراحی و اجرا کند. همچنین این مرجع باید تمام اطلاعات، آگهی ها و مواردی را که به موجب این قانون، قابل انتشار است، به صورت روزآمد در «سامانه الکترونیک مالکیت صنعتی» که صحت، تمامیت و اعتبار آنها را تأمین می کند، نگهداری نماید و در زمانی که به موجب این قانون، مقرر شده است، در دسترس عموم قرار دهد. تمام اطلاعات موضوع این ماده، بجز مواردی که به موجب قوانین و مقررات، محرمانه محسوب می شود باید از طریق جوبیشگر (موتور جستجوگر) برای همگان قابل دسترسی باشد. نشانی اعلام شده به مرجع ثبت یا نشانی موجود در سامانه الکترونیکی مرجع ثبت به عنوان سابقه ابلاغ در تمام مراحل اداری و قضائی محسوب می شود.

تبصره 1- اعتبار مورد نیاز اجرای این ماده، از محل درآمدهای حاصل از اجرای این قانون، در قوانین بودجه سنواتی پیش بینی می شود.

تبصره 2- مرجع ثبت مکلف است با رعایت ضوابط «اعداد توافق شده بین المللی برای شناسایی داده های فهرست شده» (آی.ان.آی.دی.کدس) و «استانداردهای وایپو» نمایه اختراعات ثبت شده را منتشر کند.

تبصره 3- مرجع ثبت مکلف است امکان جستجوی بین المللی اختراعات ثبت شده در ایران را با هدف حفظ دستاوردهای مخترعان ایرانی، فراهم کند.

ماده 137- مرجع ثبت، دفاتر جداگانه ای را برای ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، علائم جمعی، نمونه شیء مصرفی، علائم تأییدی و نامهای تجاری در نظر می گیرد. تمام اموری که باید مطابق مواد این قانون و آیین نامه اجرائی آن ثبت شود، در این دفاتر به ثبت می رسد. اطلاعات موجود در این دفاتر از طریق سامانه الکترونیک برای همگان قابل دسترسی است.

ماده 138- تمام ابلاغ ها در این قانون و آیین نامه اجرائی آن، حسب مورد تابع مقررات مربوط در قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی و قانون آیین دادرسی کیفری است.

ماده 139- در صورت مفقود شدن یا از بین رفتن گواهینامه اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، نمونه شیء مصرفی، علائم جمعی، علائم تأییدی و نامهای تجاری، مالک گواهینامه می تواند با پرداخت هزینه مقرر، به صورت کتبی درخواست صدور گواهینامه المثنی نماید.

ماده 140- هزینه های مربوط به فرایند ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، نمونه شیء مصرفی، علائم جمعی، علائم تأییدی و نامهای تجاری به شرح جدول زیر تعیین می شود:

میزان هزینه دریافتی از اشخاص حقیقی (مبنای محاسبه ریال)		عنوان هزینه فرایند ثبتی
در خصوص علائم و نامهای تجاری برای هر طبقه	در خصوص اختراع و طرح صنعتی برای هر طبقه	
000/000/2	000/500	ثبت اظهارنامه و جستجو
-	000/000/3	بررسی ماهوی
000/000/6	000/000/1	صدور گواهینامه (حق الثبت)
000/000/6 (برای هر دوره حمایت)	000/000/1	تمدید سالانه

000/000/1	000/500	انتقال و ثبت مجوز بهره برداری
000/000/5	000/500/1	بررسی اعتراض
000/500	000/500	پاسخ استعلام، تغییرات، رفع نقص و سایر خدمات ثبتی
1- هزینه فرایندهای ثبت اشخاص حقوقی پنج برابر هزینه اشخاص حقیقی است.		
2- شرکتهای دانش بنیان مورد تأیید معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری از پرداخت پنجاه درصد (50%) هزینه های ثبت اختراع معافند.		
3- هزینه فرایندهای ثبت نمونه اشیاء مصرفی نصف هزینه های ثبت اختراع است.		
4- مبالغ مذکور در این جدول هر سه سال یک بار به تناسب نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی با پیشنهاد مرجع ثبت و تصویب رئیس قوه قضائیه تعدیل می شود.		

تبصره 1- هزینه تمدید علائم تجاری ثبت شده ای که پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون تمدید می گردد، نیز بر اساس جدول هزینه ها محاسبه می شود.

تبصره 2- مرجع ثبت مکلف است بدون دریافت هزینه نسبت به پاسخ به استعلام های دستگاههای حاکمیتی و دولتی، محاکم، نیروی انتظامی و سایر دستگاههای قانونی ذی صلاح اقدام نماید. مرجع ثبت باید در صورتی که استعلام از طرف اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی باشد هزینه های استعلام را منطبق بر جدول این ماده دریافت نماید.

تبصره 3- درآمدهای حاصل از اجرای این قانون پس از واریز به خزانه در قالب بودجه های سنواتی تا سقف پنجاه درصد (50%) صرف امور اجرائی، توسعه زیرساخت، نیروی انسانی، ترویج و توسعه فرهنگ مالکیت فکری می گردد.

ماده 141- مرجع ثبت مجاز است هرگونه اشتباه در ترجمه یا رونوشت برداری، اشتباه اداری، اشتباه در اظهارنامه، اشتباه در اسناد ارائه شده به مرجع مذکور و یا اشتباه در هریک از ثبت های انجام شده را با رعایت مواد این قانون و آیین نامه اجرائی آن تصحیح نماید. در صورتی که اشتباه صورت گرفته از سوی متقاضی باشد، هرگونه تصحیح مستلزم پرداخت هزینه های مربوط مطابق با ماده (140) این قانون است. اصلاحات انجام شده در هر یک از موارد فوق، توسط مرجع ثبت به اطلاع ذی نفع رسیده و منتشر می گردد.

ماده 142- نحوه اعتراض به اظهارنامه اختراعات، نمونه اشیاء مصرفی، طرحهای صنعتی، علائم تجاری، علائم جمعی، علائم تأییدی و نام تجاری ثبت شده و رسیدگی به آن، براساس مفاد این قانون است.

ماده 143- رسیدگی به اختلافات و دعاوی ناشی از اجرای این قانون و آیین نامه اجرائی آن حسب مورد در صلاحیت شعب مجتمع قضائی ویژه مالکیت فکری مستقر در تهران است که ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، توسط رئیس قوه قضائیه تشکیل می گردد. دادسرای رسیدگی کننده به جرائم موضوع این قانون نیز در معیت دادگاههای کیفری تهران است که حداکثر تا شش ماه بعد از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط رئیس قوه قضائیه ایجاد می شود.

تبصره 1- اختلافات ناشی از این قانون قابل ارجاع به داوری است مگر آنکه موضوع آن اختلاف در اصل اعتبار حقوق باشد.

تبصره 2- قضات مجتمع ویژه مالکیت فکری باید دارای دانش حقوقی مرتبط با مالکیت فکری باشند.

تبصره 3- تخصصی بودن دادسرا و دادگاههای موضوع این ماده مانع از ارجاع سایر پرونده ها به این مراجع نیست.

تبصره 4- تا زمان تشکیل مجتمع قضائی ویژه مالکیت فکری در تهران، ماده (59) قانون ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری مصوب 1386/8/7 مجری است.

ماده 144- تا معادل پنجاه درصد (50%) از درآمد ناشی از اجرای مفاد معاهده (کنوانسیون) های مربوط به ثبت بین المللی مالکیت صنعتی که از زمان لازم الاجرا شدن این قانون عاید می گردد، برای ارتقاء و تجهیز اداره مالکیت صنعتی و ارتقای کیفی آن در قانون بودجه سالانه پیش بینی و اختصاص می یابد.

تبصره - مرجع ثبت موظف است گزارش سالانه عملکرد خود و نحوه هزینه کرد درآمدهای موضوع این ماده را به کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی ارائه کند.

ماده 145- مرجع ثبت مکلف است نسبت به احراز صلاحیت و صدور پروانه فعالیت برای کارگزاران تخصصی ثبت اختراع از طریق آزمون به وسیله سازمان سنجش آموزش کشور، جهت انجام فعالیت های مرتبط با جستجو، نگارش مستندات ثبت اختراع و پیگیری ثبت اختراع اقدام نماید. مرجع ثبت می تواند یک درصد (1%) از بودجه خود را به موضوع آموزش مالکیت فکری اختصاص دهد. آیین نامه اجرائی این ماده و

همچنین آیین نامه نحوه نظارت و رسیدگی به تخلفات کارگزاران ظرف شش ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون توسط مرجع ثبت تهیه می شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می رسد.

تبصره - کارگزاران تخصصی ثبت اختراع نیاز به اخذ وکالت نامه محضری از متقاضیان نداشته و اعطای وکالت در برگیرنده های مخصوصی که به موجب آیین نامه اجرائی این ماده تعیین می گردد، برای انجام امور ثبتی کفایت می کند.

ماده 146- به منظور بررسی ماهوی اظهارنامه های اختراع اعم از داخلی و بین المللی، مرجع ثبت مکلف است حداکثر ظرف سه سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، با رعایت قوانین استخدامی نسبت به جذب و استخدام تعدادی کارشناس تمام وقت مورد نیاز، متناسب با تعداد درخواستهای ثبتی که دارای شرایط لازم برای بررسی و جستجوی اختراعات مطابق با شرایط آیین نامه اجرائی این قانون باشند، اقدام نماید. به منظور اجرای این ماده، مرجع ثبت مکلف است نسبت به ایجاد زیرساخت های لازم و اجرای نظام (سیستم) مدیریت کیفیت مطابق با قوانین جستجوی بین المللی اقدام نماید.

تبصره 1- هزینه های مربوط به تربیت و استخدام کارشناسان در مرجع ثبت، از محل درآمدهای موضوع ماده (140) این قانون تأمین می گردد.

تبصره 2- گزارش جستجو و بررسی ماهوی تهیه شده توسط مرجع ثبت به عنوان پیوست ماده (27) این قانون باید برای عموم منتشر شود.

تبصره 3- تمام اطلاعات و مستندات ارائه شده از طرف متقاضیان ثبت اختراع از جمله اظهارنامه، توصیف نامه و ادعای نامه تا قبل از زمان انتشار مطابق این قانون نزد مرجع ثبت محرمانه تلقی شده و بجز موارد قانونی مربوط به استعلام دادگاهها، غیرقابل افشاء است.

تبصره 4- پس از سه سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، تمام بررسی ها باید در مرجع ثبت انجام شود و انتقال اطلاعات و مستندات مذکور به خارج از مرجع ثبت، جهت بررسی ممنوع است.

ماده 147- مواعید یک ماهه تعیین شده برای ابلاغ به متقاضی، رفع نقص، ارائه نقشه ها، اعتراض به نظر مرجع ثبت، اعتراض به تصمیمات هیأت موضوع ماده (23) این قانون، ارائه دلایل نسبت به گزارش کارشناس، پرداخت هزینه ثبت و پاسخ به اعتراض ها، برای اشخاص مقیم خارج از کشور شصت روز لحاظ می شود.

ماده 148- در موارد زیر کارشناس بررسی کننده باید از بررسی موضوع درخواستی خودداری نماید:

- 1- بین کارشناس و متقاضی، قرابت نسبی یا سببی تا درجه سوم از هر طبقه ارثی وجود داشته باشد.
- 2- کارشناس یا همسر یا فرزند او حقوق بگیر متقاضی باشند.
- 3- کارشناس یا همسر یا فرزند او دارای نفع شخصی در موضوع مطرح شده باشند.

ماده 149- آیین نامه اجرائی این قانون ظرف شش ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، توسط مرجع ثبت با همکاری معاونت علمی و فناوری رئیس جمهور و وزارتخانه های علوم، تحقیقات و فناوری، صنعت، معدن و تجارت، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، دادگستری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه می شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می رسد. تا زمان تصویب آیین نامه مذکور، آیین نامه اجرائی قانون ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری در حدودی که مغایر با این قانون نباشد، مجری است.

ماده 150- از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، «قانون ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری» مصوب 1386/8/7 نسخ می گردد.

قانون فوق مشتمل بر یکصد و پنجاه ماده و یکصد و بیست و هشت تبصره که گزارش آن توسط کمیسیون قضائی و حقوقی به صحن علنی تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ یکم خردادماه یکهزار و چهارصد و سه مجلس، در تاریخ 1403/3/23 به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف